

V BRNĚ SE PŘEDSTAVÍ NÁPADY NA LEPŠÍ ŽIVOT VE MĚSTECH

TISK, Datum: 19.04.2018, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 1, Autor: Kristína Paulenková, Vytištěno: 33 098, Prodáno: 30 518, Vydavatel: Economia, a.s., Rubrika: Příloha - Chytré město

Do 3. ročníku České ceny za architekturu se přihlásilo 145 realizací [URL](#)

WEB, Datum: 18.04.2018, Zdroj: tzb-info.cz, Autor: Roger Riewe, Návštěvnost: 680 181, Vydavatel: Topinfo s.r.o.

Metropole strádá nedostatkem bytů

TISK, Datum: 17.04.2018, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 2, Autor: TOMÁŠ TOMÁNEK, Vytištěno: 47 694, Prodáno: 37 194, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: Domov

Praha se musí zahustit

TISK, Datum: 16.04.2018, Zdroj: Respekt, Strana: 44, Autor: KAROLÍNA VRÁNKOVÁ, Vytištěno: 47 212, Prodáno: 35 006, Vydavatel: Economia, a.s., Rubrika: Rozhovor

Mladá generace architektů je velmi svižná, starší se nedokáže shodnout, říká Steinbachová [URL](#)

WEB, Datum: 16.04.2018, Zdroj: earch.cz, Autor: Matěj Beránek, Návštěvnost: 44 272

Praha je zakonzervovaná, říká vítěz studentské soutěže architektů [URL](#)

WEB, Datum: 13.04.2018, Zdroj: regiony.impuls.cz [+1](#), Autor: Michal Šula, Návštěvnost: 54 370

Obsahové duplicity: 10.04.2018 - Mladá fronta DNES

Praha má růst do výšky, miní developpeři. Narážejí však u sousedů i politiků [URL](#)

WEB, Datum: 12.04.2018, Zdroj: regiony.impuls.cz, Autor: Martina Vyroubalová, Návštěvnost: 54 370

MMR: Černošice nezvládají agendu

TISK, Datum: 06.04.2018, Zdroj: Právo, Strana: 10, Autor: Lucie Fialová, Vytištěno: 133 017, Prodáno: 79 561, Vydavatel: Borgis, a.s., Rubrika: Praha - Střední Čechy

Vláda kývla na program MMR pro odstraňování chátrajících staveb [URL](#)

WEB, Datum: 12.04.2018, Zdroj: ekonomicky-denik.cz, Návštěvnost: 27 344, Vydavatel: Media Network s.r.o.

Dárek architektům: požadavek na povinné slunce by měl zmizet ze stavebních předpisů [URL](#)

WEB, Datum: 09.04.2018, Zdroj: euro.cz, Autor: Hana Boříková, Návštěvnost: 1 282 185, Vydavatel: Mladá fronta a.s.

„Říkali mi, že se do NASA jako Čech nedostanu, ale já jsem cestu našel.“říká v rozhovoru pro SM vesmírný architekt Ondřej Doule [URL](#)

WEB, Datum: 08.04.2018, Zdroj: securitymagazin.cz, Návštěvnost: 1 395 079, Vydavatel: Security Media, spol.s.r.o.

Antimonopolní úřad rozhodl o meziříčském Náměstí, verdikt analyzuje advokát [URL](#)

WEB, Datum: 18.04.2018, Zdroj: zdarsky.denik.cz, Návštěvnost: 68 668, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

Architekturu Litomyšle představuje Národní technické muzeum

TV, Datum: 08.04.2018, Zdroj: ČT 1, Strana: 11, Provozovatel: Česká televize

Pardubice chystají moderní bulvár

TISK, Datum: 19.04.2018, Zdroj: Právo, Strana: 12, Autor: Zdeněk Seiner, Vytištěno: 133 017, Prodáno: 79 561, Vydavatel: Borgis, a.s., Rubrika: Severovýchodní Čechy

Hradec Králové má projekt stadionu, tendr by mohl vypsat v květnu [URL](#)

WEB, Datum: 18.04.2018, Zdroj: eurofotbal.cz, Návštěvnost: 1 322 736

Kasárna nahradí rodinné domy

TISK, Datum: 18.04.2018, Zdroj: Týdeník Chebsko, Strana: 3, Autor: JAN BURIÁNEK, Vytištěno: 4 000, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: Zpravodajství z Chebska

České vysoké školy chystají miliardové investice. Univerzita Karlova zvažuje přesun některých institutů z historického centra na okraj města [URL](#)

WEB, Datum: 17.04.2018, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Adam Váchal, Návštěvnost: 5 397 490, Vydavatel: Economia, a.s.

Jeseník hledá architekta

TISK, Datum: 17.04.2018, Zdroj: Šumperský a jesenický deník, Strana: 3, Autor: (hak, pek), Vytištěno: 1 360, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: Šumpersko

Město vyhlásí mezinárodní urbanistickou soutěž pro oblast Špitálka [URL](#)

WEB, Datum: 17.04.2018, Zdroj: brno.cz, Návštěvnost: 453 902

Plzeňskou novostavbou za poslední tři roky se stal návrh bytového domu Sladová

TV, Datum: 17.04.2018, Zdroj: ZAK TV, Strana: 3, Provozovatel: ZAK TV s.r.o.

Územní plán dokončí město nejspíš příští rok [URL](#)

WEB, Datum: 16.04.2018, Zdroj: karlovarsky.denik.cz [+1](#), Návštěvnost: 25 959, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

Obsahové duplicity: 10.04.2018 - Chebský deník

Ostrava usiluje o stavbu koncertní haly. Vyhlásí architektonickou soutěž [URL](#)

WEB, Datum: 15.04.2018, Zdroj: ceskatelevize.cz, Návštěvnost: 16 501 845

O podobě měst rozhodují vždy politici, říká městský architekt [URL](#)

WEB, Datum: 14.04.2018, Zdroj: jihlavsky.denik.cz [+5](#), Návštěvnost: 60 307, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

Obsahové duplicity: 14.04.2018 - Havlíčkovobrodský deník, havlickobrodsky.denik.cz [URL](#), pelhřimovsky.denik.cz [URL](#), zdarsky.denik.cz [URL](#), trebický.denik.cz [URL](#)

Nový územní plán města Neratovice – návrh územního plánu - uplatnění připomínek [URL](#)

WEB, Datum: 13.04.2018, Zdroj: neratovice.cz, Návštěvnost: 9 617, Vydavatel: Město Neratovice

Ostrava chce nejlepší koncertní halu. Mohla by pojmout 1 300 posluchačů [URL](#)

WEB, Datum: 12.04.2018, Zdroj: regiony.impuls.cz [+1](#), Autor: Adolf Horsinka, Návštěvnost: 54 370

Obsahové duplicity: 12.04.2018 - Mladá fronta DNES

Miladu čeká soutěž studentů. Podle architektů i vedení měst je to absurdní [URL](#)

WEB, Datum: 07.04.2018, Zdroj: teplicky.denik.cz [+3](#), Autor: Zobrazit Další Fotografie, Návštěvnost: 46 040, Vydavatel: VLTAVA

LABE MEDIA, a.s.

Obsahové duplicity: 04.04.2018 - Ústecký deník, decinsky.denik.cz [URL](#), ustecky.denik.cz [URL](#)

Architekt: Vary mají potenciál být přívětivým městem pro život i hosty [URL](#)

[WEB](#), Datum: 07.04.2018, Zdroj: regiony.impuls.cz, Návštěvnost: 54 370

Brusel promění bývalou továrnu Citröen na centrum kultury a architektury [URL](#)

[WEB](#), Datum: 11.04.2018, Zdroj: designmagazin.cz, Autor: Ondřej Krynek, Návštěvnost: 37 414, Vydavatel: DesignCorporation s.r.o.

V BRNĚ SE PŘEDSTAVÍ NÁPADY NA LEPŠÍ ŽIVOT VE MĚSTECH

[TISK](#), Datum: 19.04.2018, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 1, Autor: Kristína Paulenková, Vytištěno: 33 098, Prodáno: 30 518, Rubrika: Příloha - Chytré město

Nakoupit a instalovat chytré lavičky nebo koše mohou města poměrně jednoduše, ale ke zkvalitnění městského života takové novinky podstatně nepřispějí. Jednodušší život obyvatel je přitom hlavním cílem architektů takzvaných chytrých měst. Různé koncepce a nejnovější trendy v této oblasti představí návštěvníkům mezinárodní veletrh Urbis, který se bude konat 25. a 26. dubna v Brně. Účastníci by se měli dozvědět víc o koncepčních řešeních a zároveň i celé filozofii smart city, neboť pojem vyvolává u části veřejnosti i odborníků otázky, zda se zavádění chytrých řešení ve městech vyplatí.

„Česká města mají za sebou první dílčí úspěchy, ale i zklamání pramenící z nasazení fragmentovaných technologických systémů, kterým chybí potřebná koncepční i občanská nadstavba. Zabývají se většinou spíš tím, co si pořídit, než tím, proč to vůbec děláme. Nové technologie nám občanům přitom mohou pomoci žít ve městech snáze, šetrněji k přírodě i k finančním zdrojům,“ vysvětluje David Bárta, organizátor veletrhu.

Veletrhu se zúčastní více než 50 měst z celé Evropy. Program propojuje vizionářské nápady s praktickými zkušenostmi a zástupcům měst a obcí i veřejnosti má ukázat smysl inovací. Důraz se klade na skutečně koncepční nápady. Kromě technologické a finanční stránky věci se bude mluvit o zlepšování veřejného prostoru a výstavbě přátelské ke společnosti. Myšlenka celého konceptu spočívá v tom, že v chytrém městě by se mělo dobře žít všem – rodinám s dětmi, handicapovaným či seniorům.

Brno nestojí o zbytečné senzory

Jako hlavní řečnice vystoupí sociální antropoložka a urbanistka Louise Vogel Kielgastová z dánského architektonického studia Gehl Architects, která ve své práci propojuje konkrétní urbanistické návrhy se širšími sociálními a ekonomickými výzvami. Dánské studio se zabývá veřejným prostorem a přeměňuje například velké čtyřproudové silnice na ulice, kde se člověk chce zastavit a dát si třeba kávu.

Úvodního slova doprovodné konference se ujme Jaroslav Kacer, náměstek primátora Brna pro smart city. Moravská metropole se snaží město přizpůsobit moderním potřebám, pro obyvatele nově zavádí například elektronickou identitu Brno iD. Ta má zjednodušit přístup k městským službám, které lze vyřešit on-line – například platba svozu odpadu a podobně.

„Konkrétně v Brně chceme postupně zlepšit komfort služeb pro všechny uživatele města, přičemž hlavním mottem je ‚změna přístupu města‘,“ popisuje Kacer. V Brně si stanovili sedm principů smart city a soustředili se na dlouhodobé projekty. „Někteří kritici zpočátku namítali, že není nic hmatatelného ve městě vidět, proč například nepořídíme spousty senzorů, produktů a technologií, které nabízí ti či oni, a pak třeba uvidíme, k čemu to bude. Obrazně řečeno jsme nechtěli zítra řešit problémy s nakoupenými chytrými řešeními ze včerejška,“ dodává Kacer.

Kvalita života v hlavní roli

Návštěvníci se mohou inspirovat i u moderních evropských měst. Řečníci na konferenci představí chytrá řešení z

Vídně či Rotterdamu. „První den veletrhu ukážeme, jak to dělají úspěšná zahraniční města, která namísto fragmentace investují nemalé prostředky do chytrých čtvrtí. Ty nejsou pouhými technologickými finesami, ale zkvalitňují život ve městě, a ne za městem,“ říká Bárta.

Druhý den organizátoři věnují středoevropskému regionu. Přijedou například zástupci ministerstev Česka, Slovenska, Maďarska, Slovinska, Německa, Rakouska a Polska. „Summit V4+, probíhající druhý den veletrhu, má za cíl sdílet dobrou praxi v nastavení organizačních a finančních nástrojů pro podporu konceptu smart city na úrovni státu. Pro města slouží jako inspirace poskytnutá od sousedních měst střední Evropy, která mají stejnou startovní čáru postkomunistické minulosti,“ doplňuje Bárta.

Partnerem je i Liga vozíčkářů

Veletrhu se zúčastní také firmy, které budou vystavovat svá chytrá řešení. Produkty pro efektivnější fungování měst představí například firmy Mastercard nebo ČEZ ESCO. „Přínos naší společnosti v oblasti smart city spočívá v integraci řešení zahrnujících energeticky chytré a úsporné budovy, smart veřejné osvětlení, elektromobilitu a moderní odpadové hospodářství. Urbis je největší veletrh ve střední Evropě zaměřený na koncept smart city a my na něj přicházíme nabídnout svá inovativní řešení a sami se inspirovat,“ uvádí Kamil Čermák, generální ředitel firmy ČEZ ESCO, která je generálním partnerem veletrhu a oblastí energetických úspor se dlouhodobě zabývá. Úsporná a k přírodě šetrná energetika patří ke klíčovým pilířům moderních měst. Mezi další vystavovaná řešení patří například inteligentní bezdrátové solární osvětlení od firmy Ledeos či chytré parkování a dopravní analýzy od RCE systems. Partnerem akce je i Liga vozíčkářů, jež představí bezbariérový karavan a připravuje přednášku na téma bezbariérových prostor v městském prostředí.

SMART CITY Jedním z příkladů smart city je nově vznikající vídeňská čtvrť Aspern. Takzvané chytré město je koncept, který využívá moderní technologie ke zlepšení kvality života ve městech a obcích. Mezi chytré projekty patří například elektronizace úřadů, a tedy možnost vyřídit některé úřední záležitosti on-line, nebo chytré řízení dopravy – aplikace, jež ukážou například volná parkovací místa, či semaforey, které reagují na aktuální stav dopravy.

O autorovi: Kristína Paulenková kristina.paulenkova@economia.cz

Foto autor: VIZUALIZACE: SCHREINERKASTLER

Do 3. ročníku České ceny za architekturu se přihlásilo 145 realizací [URL](#)

[WEB](#). Datum: 18.04.2018, Zdroj: tzb-info.cz, Autor: Roger Riewe, Návštěvnost: 680 181

Datum: 18.4.2018 / Organizace: ČESKÁ KOMORA ARCHITEKTŮ / Firemní článek

Více než 2/3 projektů je soukromých investorů, u veřejných zakázek je větší podíl rekonstrukcí, 1/3 přihlášených realizací je z Prahy nebo z Brna a 1/2 jsou stavby pro bydlení. Autorství staveb v soutěži je doménou mužů, ačkoli počet studentek a studentů architektury je dlouhodobě spíše vyrovnaný.

O titul ve 3. ročníku České ceny za architekturu (ČCA) se uchází 145 děl. Mezinárodní odborná porota z nich nyní vybere užší okruh nominovaných. Jaké realizace postoupily mezi nominované, se veřejnost dozví 31. května na nominačním večeru v Divadle Archa. Jména Finalistů ČCA a držitele hlavní ceny pak budou vyhlášena na slavnostním galavečeru 19. listopadu. Uděleny budou také Ceny za výjimečný počin, jejichž výběr provádí Akademie a Grémium ČCA, a Ceny partnerů.

Do soutěžní přehlídky České komory architektů se mohla přihlásit díla realizovaná na území České republiky mezi lety 2013 až 2017. Oproti prvním dvěma ročníkům vzrostl počet projektů dokončených teprve v předchozím roce – letos jsou téměř dvě třetiny realizací (95) z roku 2017. Novostavby převládají nad rekonstrukcemi a činí rovněž přibližně dvě třetiny z přihlášených projektů (98). Potvrzuje se, že důležitým tématem výstavby v České republice zůstává bydlení, v letošním ročníku ČCA tvoří rodinné a bytové domy, rezidenční komplexy, chaty i chalupy polovinu přihlášených děl (72). Katalog všech přihlášených realizací je volně přístupný na webu soutěžní přehlídky.

Převažují soukromé investice Za více než 2/3 projektů (104) stojí soukromí investoři. U veřejných zakázek (41) je pak větší podíl rekonstrukcí, tvoří skoro polovinu (19). Pouhé dvě stavby přihlášené do letošního ročníku přehlídky vzešly z architektonické soutěže s potvrzením regulérnosti od České komory architektů. Jedná se o Přestavbu kina na multifunkční kulturní zařízení v Plané / XTOPIX architekti (soutěž v roce 2013) a Obnovu nábřeží řeky Loučné v Litomyšli / Rusina Frei architekti a Atelier PARTERO (soutěž vyhlášená Nadací Proměny Karla Komárka také v roce 2013). Z pohledu investic jsou v letošním ročníku zastoupena jak díla drobná, tak i s vyššími investičními náklady (sem spadají především univerzitní a školní budovy či bytové komplexy). Třetina děl realizovaných v Praze a Brně Třetina přihlášených realizací vznikla v Praze nebo Brně (47), z krajů vede v počtu děl ucházejících se o ocenění Středočeský kraj (15) před Moravskoslezským a Zlínským (11) a Jihomoravským a Jihozápadním krajem (10). Nejméně staveb je z krajů Karlovarského, Pardubického a Ústeckého (vždy po dvou dílech).

Projekty pro bydlení tvoří polovinu přihlášených realizací Typologicky tvoří polovinu přihlášených staveb (72) projekty pro bydlení. Dále jsou zastoupena kulturní a společenská zařízení (19), školy a vzdělávací objekty (9) nebo sportovní stavby (7). Velmi málo je veřejných prostranství či krajinářských počínů. Mezi přihlášenými najdeme tři sakrální stavby a také památky, např. rekonstrukci národní kulturní památky Národního hřebčína Kladruby nad Labem.

Autorství staveb doménou mužů Zajímavý je pohled na autory přihlášených děl. Ačkoli počet studentek a studentů architektury je dlouhodobě spíše vyrovnaný, v letošním ročníku ČCA jsou jen čtyři díla, jejichž autorkami jsou ženy. Tento jev přitom vykazovaly i předchozí ročníky.

Mezinárodní odborná porota Práci českých architektů bude hodnotit prestižní sedmičlenná mezinárodní porota. Jejím členy jsou rakouský architekt Carlo Baumschlager, architekt Zsolt Gunther, který patří mezi nejvýznamnější maďarské architekty, slovenská architektka Andrea Klimko, polský architekt Robert Konieczny, zástupkyně nejen krajinářské architektury Yael Moria Klain z Izraele, Ivan Reimann, architekt českého původu působící v Německu a německý architekt a pedagog Roger Riewe.

Metropole strádá nedostatkem bytů

TISK, Datum: 17.04.2018, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 2, Autor: TOMÁŠ TOMÁNEK, Vytlačeno: 47 694, Prodáno: 37 194, Rubrika: Domov

V hlavním městě bude v roce 2030 chybět až 50 tisíc bytů. Pomalá výstavba tlačí ceny vzhůru a znesnadňuje mladým lidem shánění místa k životu. Bydlení se tak stane tématem podzimních voleb.

PRAHA Sehnat bydlení v hlavním městě je čím dál větší problém. Důvodem je akutní nedostatek nových bytů. V metropoli jich každoročně přibude něco přes tři tisíce, ideálně by to však měl být zhruba dvojnásobek. Už s ohledem na to, že podle odhadů pražských radních bude mít metropole v roce 2030 o dalších sto tisíc obyvatel víc. Situace není jednoduchá ani v jiných částech republiky. Pro ně má ale stát řešení v podobě úvěrů na pořízení nového bytu či domku nebo alespoň modernizaci toho stávajícího.

Lidé, kteří chtějí bydlet v Praze, však mají smůlu. Dotační programy ministerstva pro místní rozvoj jim nepomohou. „Vzhledem k nastavení výše podpory cílí MMR zejména na podporu bydlení na venkově a v menších městech,“ vysvětluje mluvčí ministerstva financí Michal Žurovec.

Volební rozbuška

Dlouhodobě neřešený problém žene ceny bytů strmě vzhůru. Dále tak znesnadňuje život těm, kdo přijdou do Prahy za studiem či prací a chtějí se v ní usadit. Na podzim budou komunální volby, a z bydlení se tím pádem stává téma, které může rozhodnout očekávanou bitvu o Prahu. Čím dál více stran, které baží po úspěchu, se k němu proto s předstihem hlásí.

„Rád bych, aby v hlavním městě vzrostl počet nově stavěných bytů různých velikostí. A to v objemu sedm až deset tisíc bytů ročně,“ prohlásil nedávno volební lídr pražských lidovců Jan Wolf.

„K čemu nám je, že Praha stoupá na žebříčku v ekonomické výkonnosti, když máme nejdražší byty v přepočtu na příjem v Evropě? Klíčem je kombinace ceny, prostředí a spolupráce lidí,“ tvrdí jednička pirátské kandidátky

Zdeněk Hřib.

Už loni v říjnu se řešením otázky bydlení oháněla ODS. Slibovala zjednodušení stavebního zákona a zlepšení územního plánování, tak aby se výstavba bytů opět rozběhla. Strana s modrým ptákem ve znaku chce také bránit regulaci hypoték, aby se k nově postavenému bydlení nedostali jen ti nejbohatší nebo lidé, kteří ho kupují jako investici.

Podobně hovoří i komunisté, kteří ale v převážně pravicové metropoli nemají příliš početnou voličskou základnu. Chtějí se zaměřit na výstavbu nových bytů, které by byly dostupné i lidem s nižšími příjmy. Proto by rádi zavedli horní limit na částky, jež lidé platí za nájemné.

„Naprostý nedostatek dostupného bydlení a útlum rozvoje města“ kritizuje také právnička Hana Marvanová. Někdejší místopředsedkyně Poslanecké sněmovny jde do podzimních voleb jako jednička Starostů a nezávislých.

Silným proklamacím zatím ale často chybí to nejdůležitější – konkrétní recept, jak s bytovou krizí pohnout. Praha přitom výrazně zaostává za dalšími evropskými metropolemi. Budapešť, Mnichov nebo Hamburk loni vydaly pětkrát víc stavebních povolení než české hlavní město. Vídeň a Varšava dokonce sedmkrát tolik.

Pomalá výstavba

Praha se přitom propadá i v rámci Česka. Zatímco před dvěma lety se v ní stavěly rovné dvě třetiny všech bytů v zemi, od počátku letošního roku to není ani desetina. Metropoli předstihly kraje Olomoucký, Středočeský, Jihomoravský i Zlínský.

„Bytová výstavba navzdory silné poptávce nedosahuje úrovně před první recesí. Nabídka nových bytů a domů proto i nadále nebude schopna vycházet vstříc zájmu domácností a investorů. Výsledkem tedy bude i v letošním roce růst cen nemovitostí určených na bydlení,“ varuje analytik ČSOB Petr Dufek.

Na problém hlavního města se zaměřil i nedávno zveřejněný průzkum nově vzniklého Sdružení pro architekturu a rozvoj, jehož zakládajícím členem je například architekt Josef Pleskot. Podle studie bude Praze v roce 2030 chybět až padesát tisíc bytů. Za největší problém sdružení považuje pomalé tempo povolování stavby nových bytů. To vede i k nárůstu jejich cen – za poslední dva roky zdražily o více než čtyřicet procent. Sdružení proto horuje za zjednodušení legislativy. „Není přitom nutné najednou měnit všechny právní předpisy. Měl by se však alespoň sjednotit jejich výklad,“ říká odbornice na stavební legislativu Renáta Pintová Králová.

***

Problém s byty

* S řešením bytové krize počítá strategický plán, který vypracoval pražský Institut plánování a rozvoje (IPR). Podle něj do roku 2030 přibude v hlavním městě 100 tisíc lidí. Plán proto zdůrazňuje nutnost postavit kolem 6000 bytů ročně. Od roku 2010 však metropole vydává každý rok jen zhruba 3500 stavebních povolení na nové byty. * Pomalé povolování je podle analytiků jedním z důvodů prudkého cenového růstu. Od roku 2015 se průměrná prodejní cena nového bytu v Praze zvýšila o 53,5 procenta na 85 223 korun za metr čtvereční. Developeři loni v Praze prodali zhruba 5500 nových bytů.

Praha se musí zahustit

TISK, Datum: 16.04.2018, Zdroj: Respekt, Strana: 44, Autor: KAROLÍNA VRÁNKOVÁ, Vytištěno: 47 212, Prodáno: 35 006, Rubrika: Rozhovor

Institut plánování a rozvoje je mladá instituce. Byl založen v roce 2013 a na chodbách se pohybují většinou lidé kolem třiceti let. Na Facebooku mají dvacet tisíc fanoušků a na jejich debatách pro veřejnost bývá plno. Záleží ovšem jen na politicích, nakolik se bude Praha vizemi budoucnosti řídit. Přesvědčit je, to je jeden z úkolů ředitele IPR. Aktuálně jím je Ondřej Boháč – i on je třicátník.

* Máte rád Prahu?

Narodil jsem se na Vinohradech a žiju tam celý život. Prahu mám moc rád.

* V čem je lepší než další velká města v regionu, Drážďany, Vídeň, Bratislava, Mnichov nebo Berlín?

To je jako otázka, jestli je lepší vaše, nebo cizí rodina. Ale dobře: například sociální propustnost nejsou tu ghetta, ani se zatím netvoří. A pak je to historie. Praha nebyla nikdy poškozená, nebouralo se tu, jednotlivé epochy se vrství. Dělán už mnoho let zvoníka na staroměstských věžích. Když se člověk podívá z věže Týnského chrámu, je tam vidět, jak město postupně rostlo: středověký střed, pak prstence čtvrtí z 19. století, zahradní města první republiky a pak sídliště. Je to jako atlas městské struktury.

* Mluvíme o sociální propustnosti. Všiml jste si, že z vašich Vinohrad mizí v posledních letech důchodci a vůbec chudší obyvatelé? Platí to také o dalších populárních čtvrtích.

Exkluzivita některých lokalit zvyšuje samozřejmě tlak na to, aby se struktura obyvatel proměnila. Ale privatizace bytů, i když částečně byla sporná, do značné míry stabilizovala původní obyvatelstvo. Já žiju s rodinou v nájemním bytě v městském domě, nám ta privatizační ruleta nepadla, a z dvaceti bytů jsou v nějakých dvanácti staří lidé. Také podle dat, jež máme, to zatím není v nebezpečné míře.

* Na Vinohradech a dalších dobrých adresách je stále častěji slyšet ruština. Čím to je?

Asi třetinu bytů v Praze kupují cizinci a z nich je valná většina právě Rusů. Zhruba, ty údaje se těžko sledují a nemusí to být úplně přesné. Je to ale logické, Praha je bezpečné město, hodnota nemovitostí je stabilní, takže také investice jsou tu v bezpečí, to sem táhne Západ i Východ.

Snaživí developéři

* Jaké jsou podle IPR hlavní problémy Prahy?

Mosty a další infrastruktura, silnice, koleje, ale třeba i trubky kanalizace. Praha v tom má vnitřní dluh a opravy infrastruktury ji budou stát podstatnou část investičního rozpočtu. Druhý významný problém Prahy je napojení na svět, v tom jsme zaspali. Praha dneska nemá ani žádnou vrtku.

* Co?

Vysokorychlostní trať. Takže když někdo jede vlakem z Berlína do Vídně, nevezme to přes Prahu. Prostě napojení na svět, a do toho zahrnujeme i napojení Prahy na letiště, je velký problém. Další problém je nesmírná rozdrobenost veřejné správy. My jsme vlastně ztratili schopnost o sobě rozhodovat. A pak je tu obrovský nedostatek bytů, to je problém, který dál poroste, a pokud se to nezlepší, může být Praha brzy městem jen pro bohaté.

* Co může město udělat pro dostupnější bydlení?

Neexistuje jedna správná cesta. Vídeň ani Berlín nejsou pro nás model, protože tam města vlastní statisíce bytů. Ostatní města používají celou škálu nástrojů. První věc je vycházet vstříc developerům, například připravovat a scelovat parcely výměnou za to, že část bytů pak dostane k dispozici město. Další varianta je, že město může samo stavět byty a dělat development. Může také podporovat iniciativu lidí a svépomocné projekty.

* Co z toho dělá Praha?

Momentálně nic, developerům pomáhá spíš pasivně, vlastní byty stavíme minimálně. Praha má samozřejmě také prázdné domy, ale to je spíš jen doplněk, těch je minimum.

* Ve vašem informačním středisku CAMP probíhá výstava projektů, které se chystají nebo už staví. Vidíte nějaký posun v kvalitě developerské výstavby?

Asi tak dvě třetiny těch vystavených projektů jsou soukromé a vidím tu snahu poptávat lepší a lepší architektky. Občas developer uspořádá dokonce architektonickou soutěž, to se dřív bralo jako vyložené zdržování. Dnes už se ví, že to přinese vyšší kvalitu a lepší prodejnost, než když seberou prvního architekta, který jde kolem.

* Můžete připomenout nějaký konkrétní projekt?

Za nás rozhodně Smíchov City, tedy bývalé smíchovské nákladní koleje. Investor Sekyra Group byl ze začátku opatrný, ale pak šel cestou participace, kterou jsme mu pomáhali moderovat, občané Prahy 5 mohli k projektu dávat připomínky, z nichž některé opravdu zohlednil.

* Co třeba?

Zvýšil se počet zelených na úkor dlážděných ploch, došlo ke snížení domů. Ptal se také, jaké služby nebo obchody v oblasti chybí. Jednotlivé domy projektují různé ateliéry, takže vznikne kus kvalitního blokového města a la Dejvice.

* Podobně jako na Smíchově, i na bývalém drážním území Bubny-Zátory se plánuje nová zástavba. Teď by měla vzniknout územní studie. Mluví se o tom, že by tam měly být mimo jiné vládní úřady. Bude to tak?

To území je obrovské, celkem sto deset hektarů, takže asi pětikrát víc než na Smíchově. A my tam chceme dostat především hodně bytů, což není snadné kvůli hygienickým normám na světlo a hluk. Měl by to ovšem být mix funkcí, a tedy také administrativa, a jedna z variant je, že by tam stát umístil své úředníky. My bychom za to byli rádi, protože stát je solidní investor a tu potřebu objektivně má. Plus pět tisíc jeho úředníků teď sídlí v domech, kde by mohly být byty.

* Územní studie na tak velké území má být hotová do konce léta. Je nutné tak spěchat, když se na tom území už dvacet let nic nedělo?

My to řešíme intenzivně od roku 2016, kdy nám to zadala rada města. U pěti renomovaných ateliérů jsme poptali zhodnocení toho území a z jejich informací budeme vycházet při tvorbě studie. Myslím, že stupeň poznání té věci je dneska takový, že prostě jsme schopní tohle odpovědně udělat.

* Těch pět návrhů nebylo zveřejněno, neproběhla k nim žádná konference nebo debata. Není to v rozporu s tím, že chcete zapojit veřejnost do plánování města?

Vycházíme z věcí, které kolem toho padly už dřív, proběhla řada debat s Prahou 7 i veřejností a bude to taky pokračovat, nic si tu neděláme tajně.

Každý to vidí jinak

* IPR dodává městu podklady, ale rozhodují politici. Kdo vás přesně úkoluje?

Rada hlavního města Prahy usnesením. Petra Kolínská je radní pro územní rozvoj, takže největší interakce probíhá s ní. Řešíme také plno strategických věcí, které dělá primátorka, a s jednotlivými radními třeba dopravu,

bydlení nebo pozemky. Ale ne že bychom všem plnili přání. Předchozí ředitel Petr Hlaváček měl takový bonmot, že si politici občas pletou servisní a servilní organizaci. Takže servilní organizace politiků určitě být nechceme.

* Teď se ukázala nespolehlivost politických dohod na kauze rekonstrukce Malostranského náměstí. Proběhlo mnoho setkání se zástupci veřejnosti a architektonická soutěž. Když už byl hotový projekt na schválení na stavebním úřadě, Praha 1 přišla s požadavkem, aby se do něj přidaly podzemní garáže. Máte možnost v takovém případě nějak zasáhnout?

My s naší právní váhou nemáme. A je potřeba vnímat, že se blíží volby, což je vždycky citlivější období a Malostranské náměstí je exponované místo, je tam Poslanecká sněmovna, poslanci opakovaně vyjádřili nelibost s tím, že parkoviště zmizí. My jsme se tam snažili moderovat nějaký kompromis, ale je to na území Prahy 1 a v současném systému rozhoduje její stavební úřad.

* V kauze se osobně angažovala primátorka Adriana Krnáčová. Vyžádala si projekt zpět ze stavebního úřadu, aby se mohl změnit a zanést tam vstup do budoucích garáží. To je přece nesystémové. Proč jste se nebránili?

Znám tu událost taky jenom z novin, ale trochu se mi zdá, že v médiích to asi vypadá dramatičtěji, než jaké to ve skutečnosti bylo. Ano, je to, jako když se dvacet lidí dohodne, že pojedeme doleva, a pak těsně před křižovatkou to někdo změní a chce jet doprava – to byla ta městská část Praha 1. My si myslíme, že se mělo trvat na tom, že se má jet doleva, to je pravda. Ale není to určitě jediný případ, že do něčeho zasahuje osobně starosta, myslím, že to se děje i jinde.

* Je to však zásah do složitě vyjednané dohody, což mohlo aktéry dost otrávit.

Ten krok je nestandardní, ale větší zásek je podle mě na straně městské části Praha 1, protože ta nedodržela dohodu.

* Městské části mají přes své stavební úřady vlastně právo veta ohledně všech projektů na svém území. Komplikuje to uskutečnění vašich záměrů?

To je ta rozdrobenost správy, o které jsem mluvil. Znamená to, že v Praze rozhoduje dvacet dva stavebních úřadů, každý jinak. To městu ubližuje zejména v případě nutných velkých staveb. Město je organismus, který má někde hezký obličej a někde zase tu kloaku, že ano. A tu nikdo nechce mít u sebe. Příkladem komplikací je trať na letiště, která prochází přes tři městské části. Praha 6 se rozhodla, že chce trasu vést jinak, rozumím proč, nicméně to městu a státu bude trvat dalších třeba osm let, než se to přejedná. Takovou kompetenci by městské části mít neměly. Ještě v devadesátých letech měla Praha jeden stavební úřad a to opravdu fungovalo. Dneska paní na úřadě v Hostivicích, která obvykle řeší přestavby rodinných domků, má povolovat obchvat Prahy.

* Městské části by to pravděpodobně viděly jinak.

Takhle to však reálně je. A teď se pouštím na hodně tenký led, ale je potřeba to pojmenovat. Velký problém Prahy je, že nejsilnější koalice v Praze na magistrátu je tvořená zastupiteli městských částí. Jsou ve vyloženém střetu zájmů. Na městské části si zastupitel prosadí třeba nějakou připomínku k územnímu plánu, a potom na magistrátu hlasuje o tom, jestli je to správně pro město. Jak bude hlasovat?

* Společenská dohoda V nejbližších dnech bude zveřejněn dlouho očekávaný územní plán zvaný Metropolitní. Co to znamená pro obyvatele Prahy?

Ten plán je na webu už někdy od listopadu, teď se upravuje převážně textová část. Občané se s ním mohou seznámit a poslat případně své připomínky.

* Kdy a jak?

Bude na to termín zhruba od půlky června do půlky července. Už teď ovšem pořádáme semináře, budeme k tomu poskytovat, myslím, docela nadstandardní servis, aby každý věděl, o co jde. V CAMPu proběhne výstava, kde každému poradí, bude se také jezdit na různá vytipovaná místa. Máme na to dokonce pronajatý kontejner, říkáme mu Ú-Zemák.

* Každý může poslat své připomínky k novému plánu. Jak dlouho bude probíhat zpracování?

Dlouho. Nikdo přesně neví, kolik připomínek přijde, teoreticky máte v Praze 1 200 000 připomínkujících a mohou přijít desítky tisíc připomínek. Jenom zapisování budou děrozhovor lat desítky lidí možná několik let. V tom je to šílené, ale současná legislativa to neumožňuje udělat jinak.

* Metropolitní plán vznikl novou metodou a novinkou je výšková regulace. V některých oblastech jsou povolené domy kolem pětadvaceti pater – z toho mají Pražané obavy. Jak byste je uklidnil?

Výškové budovy by měly být jen akcenty, a to na pečlivě vybraných místech. Uvědomujeme si, že stávající panorama Prahy je cenná a nový plán ji chrání. Ale pokud se bavíme o budově o osmi patrech, to není vysoká budova. My potřebujeme Prahu zahustit, protože průměrná hustota je dvacet pět lidí na hektar, takže je zázrak, že vůbec ještě ekonomicky funguje. Třeba Vídeň má nějakých padesát, optimální je sto lidí bydlících na jeden hektar. Je na to řada výzkumů, že od téhle hranice město ekonomicky funguje: udrží se tam obchody, hospody, doprava se nemusí dotovat a tak dále.

* Praha nepůsobí v porovnání s Vídní nějak řídko osídlená. Čím to je?

To jsou ty městské jizvy jako, jsou brownfieldy na Rohanském ostrově, Bubny, bývalé továrny ve Vysočanech, Nákladové nádraží Žižkov, desítky hektarů volných ploch přímo ve městě. To bychom rádi zastavěli a nepatří tam rodinné domky. Tepající město vyžaduje hustotu, a tedy i přiměřeně vysoké domy.

* Bude o tom určitě debata právě na území Bubny-Zátory, kde může být určitý podíl věží až do výšky jednadvaceti pater. Praha 7 s tím nesouhlasí. Mohou prosadit snížení?

Podají připomínku, o kterou se určitě povede spor možná docela zuřivý, a po finálním vyhodnocení připomínek rozhodne zastupitelstvo.

* Praha 7 chce dodržet výšky, které jsou v okolní zástavbě Holešovic a Letné. To zní logicky.

Otázka je, jestli sešít Holešovice a Letnou podobnou strukturou, nebo mezi nimi udělat svébytnou čtvrť novou. Stejně jako Anděl je dneska jiný, je to nové centrum Prahy, Holešovice mají podobný potenciál.

* IPR tvoří vize pro Prahu. Co přijde nejdůležitější vám osobně?

Já to mám spíš v té sociální rovině. Hrozně by se mi líbilo, kdybychom znovu objevili věc, která se jmenuje společenská dohoda, a naučili se ji udělat a věřit jí. Myslím, že to je radikální problém všech povolovacích procesů. Jsme zvyklí, že i když máme s někým shodu třeba osmdesát procent, jsme protivníci a každý se snaží prosadit svůj zájem ze sta procent. Ať už je to zájem soukromý nebo veřejný, ochrana přírody, památková péče či doprava. Situace v Praze připomíná složitou křížovátku, kterou všichni chtějí projet naráz. Přitom vím, že jinde se dokážou dohodnout, my musíme také. Možná to zní idealisticky, ale bez toho se nikam nepohneme.

***

ONDŘEJ BOHÁČ (35)

Vystudoval regionální rozvoj na Přírodovědecké fakultě UK. Narodil se a žije v Praze na Vinohradech, má dvě děti. Jak říká, první manažerské zkušenosti získal ve skautu. Pracoval jako aktivista v neziskové organizaci Oživení. Později byl vedoucím kanceláře bývalého primátora Tomáše Hudečka. Pracoval jako náměstek v Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy (IPR), od roku 2016 je jeho ředitelem. IPR vznikl transformací Ústavu rozvoje hlavního města Prahy (ÚRM). Podle stanov je „hlavním koncepčním pracovištěm hl. m. Prahy“: připravuje nový územní plán a další koncepční dokumenty a zastupuje město v územních řízeních.

WWW. RESPEKT. CZ/AUDIO

Foto autor: FOTO MILAN JAROŠ

Mladá generace architektů je velmi svižná, starší se nedokáže shodnout, říká Steinbachová [URL](#)

[WEB](#), Datum: 16.04.2018, Zdroj: earch.cz, Autor: Matěj Beránek, Návštěvnost: 44 272

S architektkou Marcelou Steinbachovou o chybách v dnešním systému vzdělávání, osvětě, postavení žen v architektuře, ochraně poválečných staveb i současné české architektuře.

Marcela Steinbachová patří mezi nejvýraznější české architektky dneška. Architekturu vystudovala na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze a na Akademii výtvarných umění v Praze, absolvovala také bakalářské studium na Institutu základů vzdělanosti Univerzity Karlovy (dnes Fakulta humanitních studií). Od roku 2001 vede spolek Kruh, se kterým pořádá přednášky architektů, akci Den architektury a festival Film a architektura. Založila také architektonickou kancelář Skupina, která stojí například za interiéry kina Světozor a klubu Roxy, domem ve švýcarském Mohren, centrem Společnosti Franze Kafky ve spolupráci se Stevenem Hollem nebo úspěšnou výstavou Pokoje v Domě umění města České Budějovice. Steinbachová získala ocenění Architekt roku 2016 a cenu za výjimečný počin v rámci soutěže Česká cena za architekturu. Stala se také autorkou aktuální ročenky česká architektura 2016-2017.

Podle Steinbachové by mělo být být při studiu architektury rozhodujícím kritériem pro absolvování talent, praxe ovšem vypadá jinak. “Když neuděláte například kurz základů matematiky na ČVUT, tak vás nemilosrdně vyhodí a to i když máte velký talent.”

“Školou by určitě neměli projít lidé architekturu nepolíbení. Kdysi se mi totiž stalo, že jsme vezli stopem jednoho studenta posledního ročníku architektury a já se ho ptala, co říká na domy architekta Josefa Pleskota – což je podle mě jedno ze jmen, které student architektury měl tehdy znát – ale on vůbec nevěděl, kdo to je! Fakt mě zaskočilo, jak někdo takový mohl projít celou školu bez základních znalostí o současné architektuře.”

“Podle mě architektura není jen o nás architektech, ale také z velké části o klientech, kteří z poloviny určují obraz architektury. I proto je důležité vychovávat potenciální klienty či diskutéry o architektuře, a to nemyslím jen ty lidi, kteří vám zaplatí, ale také politiky, kteří určují obraz měst. Osvěta normálních lidí mi přijde místo i důležitější než vzdělávání architektů – a tomu se právě my sami věnujeme.”

Při studijním pobytu ve Vídni Steinbachovou zaujaly akce a přednášky o architektuře pro širokou veřejnost. “V Čechách v roce 2001 ale opravdu nic podobného nebylo. Ani školy si nezvaly zahraniční architektky na přednášky. Jen velmi výjimečně. První čtvrtek v měsíci jsme proto začali organizovat pravidelné přednášky a říkala jsem si, že tak po roce naší činnosti začnou organizace typu Česká komora architektů nebo Obec architektů dělat něco podobného. Ale to se nestalo. Pokračovali jsme proto dále.”

“Ročenka je obrazem doby, jak se staví, kdo staví a pro koho se staví. U nás se většinou jedná o menší realizace, z přihlášených děl byla asi polovina rodinné domky a interiéry. Ve výsledku mě mrzí, že v ročence není žádná veřejná stavba, o kterou by se mohl člověk opřít, kterou by iniciovalo město svými prostředky. Není proto úplně důvod k radosti, že by města vzkvétala. Kvalitní architektky oslovují spíše soukromí investoři než ti veřejní.”

“Myslím, že je velmi zajímavá začínající generace českých architektů, která je podle mě velmi svižná. Vzniká tu hodně kvalitní architektury, ale většinou se jedná o soukromé domy za plotem.”

“Stále asi nejsme schopni s odstupem zhodnotit naši nedávnou minulost, a proto bychom se neměli uchylovat k fatálním rozhodnutím, jako jsou demolice. Architektura potřebuje svůj čas, aby v našich očích dospěla a je škoda, když to některým domům neuemožníme.”

“Myslím si, že největší chyba je ve starší generaci, která se nedokáže za poválečnou architekturu postavit. Ani my sami jako obec architektů se nedokážeme shodnout.”

VZDĚLÁVÁNÍ

Jako jedna z mála architekter u nás máte kromě architektonického také humanitní vzdělání. Jaký máte názor na současné vzdělávání studentů architektury u nás?

Podle mě je dnešní koncept vzdělávání možná trochu přežitý. Když neuděláte například kurz základů matematiky na ČVUT, tak vás nemilosrdně vyhodí a to i když máte velký talent. Je přitom zajímavé, že někteří velikáni světové architektury byli samouci, např. Le Corbusier. Mělo by být přihlédnuto hlavně k talentu. Podle mě je talent nejdůležitější.

Na druhou stranu třeba Fakulta architektury ČVUT vychovává spoustu lidí, kteří pak ani architekturu nedělají, ale sedí třeba někde na úřadech, což je také důležité.

Je podle vás vysoký počet absolventů architektury správně anebo by jich mělo být spíše méně?

Třeba v Curychu na ETH berou každého, kdo se přihlásí, ale po prváku nemilosrdně vyhadzují. Tedy každý má šanci a až v průběhu studia se zjistí, zda ho to zajímá či má pro studium předpoklady.

Školou by určitě neměli projít lidé architekturou nepolíbení. Kdysi se mi totiž stalo, že jsme vezli stopem jednoho studenta posledního ročníku architektury a já se ho ptala, co říká na domy architekta Josefa Pleskota – což je podle mě jedno ze jmen, které student architektury měl tehdy znát – ale on vůbec nevěděl, kdo to je! Fakt mě zaskočilo, jak někdo takový mohl projít celou školu bez základních znalostí o současné architektuře. (smích) Neznám prostředí českých vysokých škol ale zase tak dobře, abych je mohla kritizovat. Důležité je podle mne, mít hlavně kvalitní pedagogy, kteří dokáží studenty pro architekturu nadchout. Ve své době se ale například mluvilo o jednom patře na Fakultě architektury ČVUT ještě staré budovy, které zrovna nemělo nejlepší pověst. (smích)

Podle mě by mělo dostat příležitost studovat architekturu hodně lidí, následně by pak ale mělo fungovat síto, které ty počty zredukuje... Myslím, že nemůžeme lidem bránit ve studování architektury.

Na tuto otázku existují obecně dva pohledy – podle jedněch je vysoký počet absolventů v pořádku, protože ne každý musí navrhovat domy, druzí pak kritizují to, že se z architektury stává finančně velmi podhodnocená profese, protože každý chce získat zakázku.

Myslím si, že by měly existovat jak školy, kam se mohou přihlásit všichni, tak školy výběrové, jako je například UMPRUM nebo AVU, které absolvuje velmi malý počet lidí a jsou založené na velmi úzké vazbě mezi pedagogy a studenty. Možnost studovat by měli mít téměř všichni, absolvovat jen talentovaní.

Díky hostům, které v rámci Kruhu zvete na přednášky, máte dobrý přehled o zahraničních univerzitách. V čem bychom se u nich mohli konkrétně inspirovat?

Na ETH v Curychu mi přijde například zásadní to, že progresivní švýcarský architekt Christian Kerez učí prváky. I u nás učí základy architektonického navrhování dobří architekti, ale představa toho, že by je měl vyučovat jeden z nejlepších architektů u nás, mi přijde skvělá. Možná že prvák je vážně nejdůležitější období – lidi můžete nadchnout a otevřít jim obzory anebo je zprudíte a oni se pak budou snažit školou jen proplout. Je třeba studentům i pomocí různých exkurzí ukázat, co všechno je architektura a jak to může být fascinující obor.

OSVĚTA

Sama jste také založila vzdělávací program zaměřený na architekturu pro střední školy, který se zakládal na exkurzích.

Ano, byl určen dokonce i základním školám a školkám. Snažili jsme se, aby i děti nejnižšího věku mohly vidět kvalitní současnou architekturu a mohly se o ní bavit s architekty. To nám přišlo důležité. Na základních školách úplně chybí diskuze o architektuře, pedagogové se v architektuře totiž většinou moc neorientují.

Podle mě architektura není jen o nás architektech, ale také z velké části o klientech, kteří z poloviny určují obraz architektury. Architektura není zásluhou jen architekta, ale i přístupu klienta. Velkou roli hraje jeho otevřenost a

vzdělanost a hlavně důvěra. Klient a architekt mohou společně vytvořit mimořádné dílo. I proto je důležité vychovávat potenciální klienty či diskutéry o architektuře, a to nemyslím jen ty lidi, kteří vám zaplatí, ale také politiky, kteří určují obraz měst. Osvěta normálních lidí mi přijde místy i důležitější než vzdělávání architektů – a tomu se právě my sami věnujeme.

Můžeme se v zahraničí inspirovat i v otázce vzdělávání veřejnosti?

Například v Německu se denní tisk pravidelně věnuje architektuře. Koupíte si jakékoli noviny a vždy v nich najdete článek o nebo rozhovor o architektuře. Jak často ale vycházejí v denících u nás články o architektuře? Možná tak jednou za týden a o jejich kvalitě ještě můžeme diskutovat. Když se pak třeba ve Švýcarsku lidí zeptáte na jména tamních architektů, tak vám neřeknou jedno, ale třeba deset. Povědomí o architektuře je tam širší a víc se o ní i mluví.

Máte pocit, že u nás vůbec nějaká diskuze o architektuře probíhá?

S Kruhem jsme tu už 17 let a myslím si, že za tu dobu se toho tady hodně zlepšilo. Lidé se už více zajímají o dění na architektonické scéně, není jim jedno, co se postaví za rohem, chtějí být součástí rozhodování. Možná tu jen chybí lidé, kteří by dokázali vést diskusi mezi zadavatelem, architektem a veřejností. Pár lidí se zde tomu u nás věnuje, ale u veřejných zakázek by měl být vždy moderátor, který dokáže zjistit požadavky veřejnosti a smysluplně je artikulovat architektovi. Myslím si, že není úplně správné, když výsledek prezentuje veřejnosti jen samotný architekt, na kterého se pak sesype veškerá kritika.

Co vás vedlo k založení Kruhu?

Inspirovala jsem se ve Vídni, kde jsem strávila semestr. Několikrát do týdne tam pořádali různé akce a přednášky pro veřejnost zaměřené na architekturu.

V Čechách v roce 2001 ale opravdu nic podobného nebylo. Ani školy si nezvaly zahraniční architektky na přednášky. Jen velmi výjimečně. První čtvrtek v měsíci jsme proto začali organizovat pravidelné přednášky a říkala jsem si, že tak po roce naší činnosti začnou organizace typu Česká komora architektů nebo Obec architektů dělat něco podobného. Ale to se nestalo. Pokračovali jsme proto dále.

Během těch 17 let ale vzniklo mnoho podobných iniciativ a to i na malých městech. Mám třeba radost z toho, že při akci Den architektury lidé připravují různé věci i na malých městech. Někteří si právě na tomto festivalu vyzkoušeli, že se mohou realizovat v regionech. Většinou to bývalo tak, že architekti se z rodného města přestěhovali do Prahy, dnes ale podle mě hodně lidí zůstává ve svých městech. Podle mě je to skvělé, podobně to funguje třeba v Portugalsku nebo ve Švýcarsku, kde lidé mají i v regionech dostatek práce i dobré prostředí ke tvorbě.

Čím si to vysvětlujete, že se české regiony začínají probouzet?

Možná novou generací, která si víc věří. Také podmínky pro tvorbu se zlepšily. A ani Praha již nemá jen jedno centrum, vše je více decentralizované.

Anebo například tím, že Praha jako kulturní centrum selhává a nepřináší žádnou inspiraci?

Je pravda, že se v Praze moc nestaví, inspirativnější proto může být třeba Morava. Podle mě je to dané i krizí z roku 2008, během které nebylo moc práce, takže bylo snazší získat zakázku v rodném městě, kde má člověk kontakty.

ČESKÁ ARCHITEKTURA

Jako autorka právě vydané ročenky české architektury 2016-2017 máte přehled o současné tuzemské scéně. Jak českou architekturu hodnotíte?

Ročenka je obrazem doby, jak se staví, kdo staví a pro koho se staví. U nás se většinou jedná o menší realizace, z přihlášených děl byla asi polovina rodinné domky a interiéry. Nenašli jsme žádnou velkou novou kulturní stavbu, což mě mrzí. Kromě třeba nábřeží v Litomyšli nedošlo totiž ani k realizacím soutěží. Ve výsledku mě mrzí, že v ročence není žádná veřejná stavba, o kterou by se mohl člověk opřít, kterou by iniciovalo město svými prostředky – i to nábřeží v Litomyšli bylo totiž financováno nadací Proměny ze soukromých peněz. Dodělává se ještě například přístavba DOXu, což je ale opět soukromá investice. Není proto úplně důvod k radosti, že by města vzkvétala. Kvalitní architektky oslovují spíše soukromí investoři než ti veřejní.

Což může být v jiném úhlu pohledu dobrá zpráva, nemyslíte?

Ano, ale nepostaví se pak veřejné prostory a budovy, kam může chodit veřejnost. Což je podle mě škoda.

Problém představuje také to, že třeba Praze v současnosti nepatří skoro žádné pozemky. Když jsem se byla

podívat na výstavě Bydliště: panelové sídliště, říkála jsem si, jestli dnes nejsme v podobné situaci jako při poválečné bytové krizi, kdy docházelo právě k výstavbě paneláků. Nedostupnost bydlení je totiž tak velká, ceny nemovitostí jsou přemrštěné. Říkám si, jestli by teď stát nebo město neměly začít stavět byty – jenže kde, když městu nepatří žádné pozemky? Jsem zvědavá, jak to dopadne, bude asi muset přijít další krize. Město by mělo vystupovat aktivně a požadovat i v rámci soukromých developerských projektů výstavbu částí bytů pro sociální účely, tak, jak je to na západě.

Jak hodnotíte realizace, které jste do ročenky zařadila, po stránce formy? Mají něco společného? Myslím, že máme zajímavé věci a doufám, že v ročence to bude zřejmé. Snažila jsem se je vybírat ve dvojicích – jsou tam stavby podobného rázu, ať už typologicky nebo svým umístěním. Myslím, že je velmi zajímavá začínající generace českých architektů, která je podle mě velmi „svižná“. Vzniká tu hodně kvalitní architektury, ale většinou se jedná o soukromé domy za plotem.

Říkala jste, že v ročence převažují stavby malého měřítka. V současnosti můžeme po celém světě vidět trend oceňování právě malých projektů a zásahů, které mají vazbu především k regionu, kde vznikly.

Člověka už dnes možná nezajímají solitery a la projekty od Zahy Hadid, ale zároveň je to podle mě stále dopad krize. Klade se větší důraz na to neutratit tolik peněz a naopak využít lokální zdroje. To je podle mě úplně v pořádku.

Kvalitní stavba by hlavně měla přispět svému okolí. Když se dnes mluví o demolici Transgasu, tak já si nedokážu představit, že by jej nahradila nějaká kvalitnější architektura. Podle mě je důležité, aby stavba fungovala ve svém kontextu a aby zároveň sloužila všem lidem v různých směrech, jako například nová sportovní hala v Líbeznicích, která funguje i jako klubovna nebo sokolovna.

OCHRANA POVÁLEČNÝCH STAVEB

Jak se z vašeho pohledu staví veřejnost ke stavbám druhé poloviny 20. století?

V západních zemích došlo k transformaci takových objektů mnohem dříve než u nás a dnes už tam žádná ze staveb 70. nebo 80. let nemá dochovaný interiér. V Čechách postupně také dochází k demolicím a rekonstrukcím, ale stále tu máme několik zachovalých staveb, na které se jezdí dívat historici a teoretici architektury z celého světa. Na mladé generaci je vidět, že se o téma zajímá. Podle mě je potřeba historii v této podobě uchovat. Nemáme těch staveb tolik, aby zamezovaly rozvoji města. Stále asi nejsme schopni naši nedávnou minulost s odstupem zhodnotit, a proto bychom se neměli uchylovat k fatálním rozhodnutím, jako jsou právě demolice.

Případ Transgasu je z mého pohledu dost ojedinělý, protože tato stavba je velmi zajímavá i z hlediska urbanistického. V rigidní blokové zástavbě Vinohrad jako jediná nabízí otevřenost, takže můžete procházet celou stavbou. Ve své době to byla velmi atypická budova. Umožňovala prožít architekturu jinak, nabízela hodně prostoru – na tom už ale dneska developer nemá žádný zájem. Z jeho pohledu jde o prostor, který nijak nezužítkuje.

Já osobně mám takovou architekturu ráda. Nelíbí se mi třeba architektura bankovních domů 90. let, ale je možné, že taky přijde doba, kdy si budeme říkat, že je škoda, že jsme takové stavby zbořili. Architektura potřebuje svůj čas, aby v našich očích dospěla a je škoda, když to některým domům neumožníme.

Je možné, že za pár týdnů či měsíců už po Transgasu zbyde jen prázdná proluka – kdo za to podle vás ponese největší díl odpovědnosti?

To je těžké říci, ale pokud památkový odbor došel k názoru, že je to hodnotná stavba, tak podle mě by to měli všichni respektovat. Pokud si developer navíc koupí pozemek a za 10 let se změní podmínky výstavby, tak je to zkrátka riziko podnikání. Pokud já si koupím pozemek, u kterého se následně něco změní, tak mi také nikdo nic nevrátí. Developer musí počítat s tím, že se město začne o část staveb starat jinak.

Jeden z názorů zní, jak na to přijde ten chudák, kterému někdo před deseti lety řekl, že to bude moci zbourat a teď najednou nemůže. Podle mého názoru ale jakákoliv investice s sebou přináší riziko a je třeba na to být připraven. Jako například i pohyby na burzách.

Developerovi ale nikdo nenařídil, ať stavbu zachová.

Myslím si, že největší chyba je ve starší generaci, která se nedokáže za takovou architekturu postavit. Ani my sami jako obec architektů se nedokážeme shodnout. Mladší a střední generace by chtěly Transgas zachovat, starší ale nemají k tomu období vřelý vztah. Pokud národní památkový ústav doporučil zachovat a

nerespektovaly to vyšší orgány, je problém někde uvnitř těchto struktur a to je nepochopitelné. Jakou roli tedy má Národní památkový ústav, když pro někoho platí jako závazné stanovisko (a to se týká i drobností) a pro někoho ne?

Myslíte si, že lidé architekturu odsuzují kvůli době, ve které vznikla?

Ano, odborná veřejnost se na hodnotě takové architektury nedokáže shodnout. To je podle mě největší problém, protože v opačném případě by muselo i Ministerstvo kultury uznat, že jde o památku a nediskutovalo by se o tom takhle zdlouhavě.

S Kruhem se také zaměřujete na ženy v architektuře. Jaké slovo podle vás v dnešní době architektky mají? Myslím, že se to hodně mění, za mých studií nebylo třeba takové procento studentek architektury. Zároveň je ale podle mě prostředí architektury stále víc mužské a muži drží většinu peněz. Měli jsme v Kruhu již dva cykly věnující se ženám v architektuře. Snažíme se motivovat ženy, aby do architektury vstoupily a hlavně setrvaly. Myslím, že na studiích jsou si obě pohlaví rovnoprávná, neexistují bariéry, které by ženám zamezovaly studovat architekturu. V praxi je ovšem architektura velmi složitý obor plný stresu a v jistý moment nemusí být kompatibilní s rodinným životem. Není to jednoduché, ale jde to.

V současnosti je kladený důraz na to, aby třeba v soutěžích či komisích byla vždy zastoupena alespoň jedna žena.

Jak se daří vám osobně skloubit aktivity spojené s Kruhem a vlastní praxí?

Měla jsem štěstí, že jsem začala pracovat samostatně ještě při škole před krizí. Stále zmiňuji ekonomickou krizi z roku 2008, protože si myslím, že pro náš obor znamenala velký zlom. Před ní bylo opravdu hodně práce, zrealizovali jsme několik staveb a na ně se pak nabalily další projekty. To bylo velké štěstí, protože začínat jako architekt až během této krize bylo o mnoho obtížnější.

Skloubit dohromady projekční praxi a ještě osvětu je ale samozřejmě složité. Ale teď se mi to, myslím, docela daří, protože jsme se s Kruhem podle mě docela zprofesionalizovali, máme šikovnou produkční a to mi hodně pomáhá s tím, abych se mohla věnovat architektonické praxi. Víc se totiž cítím jako architektka než jako propagátorka.

Kde neustále berete motivaci věnovat se Kruhu a osvětě?

No, to taky nechápu. (smích)

Všichni teď přikládáme obrovský význam Dnu architektury, protože opravdu dokázal namotivovat spoustu lidí, aby se aktivně věnovali práci v regionech. Také vidíme, jak se návštěvníci tohoto festivalu proměňují. V prvních ročnících všichni šli za průvodcem, kdežto nyní už společně hodně diskutují. Vypadá to, že se společnost opravdu hodně mění a myslím si, že opustit teď Den architektury by byla hrozná škoda. Je potřeba toto téma ještě dále rozvíjet, a to především právě v regionech, kde má akce mnohem větší význam než třeba v Praze. Ale Kruh není jen Den architektury...

To není. Zajímají mě i jiné úhly pohledu na architekturu a jakým způsobem se dá o architektuře bavit s veřejností. Kromě přednášek děláme také filmový festival věnující se architektuře. Dříve jsem se sama starala i o produkci a organizaci akcí, ale myslím si, že to není úplně moje parketa a hlavně počet činností Kruhu se rozrostl do té míry, že to nebylo udržitelné. Mám tak radost, že Kruh už dokáže zaplatit někoho dalšího v týmu, to jsme si dříve dovolit nemohli.

Co vám dělá při osvětě největší radost?

Asi reakce publika, když vidím, že to lidi baví a že se o to zajímají.

Praha je zakonzervovaná, říká vítěz studentské soutěže architektů [URL](#)

WEB, Datum: 13.04.2018, Zdroj: regiony.impuls.cz +1, Autor: Michal Šula, Návštěvnost: 54 370

Obsahové duplicity: 10.04.2018 - Mladá fronta DNES

Moderní architektura se Pražanům sice líbí, ale ve vlastním městě ji mít nechtějí, myslí si student architektury Václav Ulč. Dvaadvacetiletý posluchač Fakulty architektury ČVUT vyhrál se svým návrhem bytového domu u Břevnovského kláštera v architektonické soutěži pro studenty, kterou pořádala společnost Central Group.

Jak vlastně studium architektury vypadá? Chodíte na klasické přednášky?

V rámci studia se simuluje jakási architektonická firma, kde pod vedením architekta vždy během jednoho semestru zpracováváte téma, které si tento architekt vybere. Kromě toho máme běžné předměty, které nám zaštiťují nějaké know-how a nástroje k tomu, abychom návrhy mohli tvořit. Ale těžištěm je ta ateliérová část.

Fotogalerie

Vítězný návrh bytového domu Václava Ulče. (13.4.2018) Vítězný návrh bytového domu Václava Ulče. (13.4.2018)

Vítězný návrh bytového domu Václava Ulče. (13.4.2018) Vítězný návrh bytového domu Václava Ulče. (13.4.2018)

Zobrazit fotogalerii

Co vás vedlo k tomu, zvolit si jako studijní obor právě architekturu?

Prostředí architektonického ateliéru jsem docela dobře znal, protože můj otec je architekt. Takže to byla jedna z cest, kudy jsem se mohl vydat. Je ale fakt, že jsem to během svých studií na gymnáziu několikrát změnil. Jeden čas jsem si myslel, že budu filmovým režisérem. Potom jsem se ale vrátil k vysněné profesi architekta. Otec ale moc rád nebyl.

Nechtěl, abyste ho v jeho profesi následoval?

Přesně tak. Dokonce se mnou i nějaký čas nemluvil, protože asi jako všichni rodiče chtěl pro svoje děti z jeho pohledu možná jednodušší život v jiných oborech. To byl trochu boj. Teď už jsem ale ve fázi, kdy mu mohu v práci trochu pomoci, takže to naopak oceňuje.

Co vás na tom oboru nejvíce baví?

Svým způsobem je to kreativní činnost, ale není to jen čisté umění. Je tam i velký důraz na to, aby bylo výsledné dílo funkční. Architekt se musí velice dobře orientovat v různých oblastech společnosti. Se spoustou lidí se musí také setkat a musí s nimi spolupracovat. V podstatě to je třeba té profesi filmového režiséra v přístupu a náplni práce podobné. A to je to, co mě baví. Že musíte uchopit nějaký problém, prostudovat ho a najít jeho řešení. Baví mě i to, že kromě praktické stránky tam je prostor pro vyjádření svého názoru na estetiku.

Část studia už máte za sebou. Může architekturu podle vás studovat každý, nebo je to obor, na který člověk potřebuje určité vlohy?

Nejsem si jistý, jestli jde přímo o vlohy, ale člověk musí opravdu chtít a být pro ten obor zapálený. Je to obor, který je mimořádně náročný po časové stránce. Na druhou stranu v našich podmínkách není úplně podle toho ohodnocen. A nemyslím jen finančně. To pole působnosti, které tady architekt má, není ve srovnání s Evropou příliš široké. Architektura tady prostě není celospolečenské téma, tudíž architektům nikdo moc nenaslouchá. Je ale otázka, jestli si za to architekti nemohou tak trochu sami, protože neumějí svůj obor prezentovat veřejnosti. Ve studentské architektonické soutěži jste zvítězil v kategorii Praktické a efektivní bydlení. Co si pod tím mám představit? Jak jste k takovému zadání přistupoval?

V tu dobu jsem pracoval na projektu, který jsem si vnitřně potřeboval udělat. Na škole jsem se předtím zabýval alternativami k současné architektuře. Zajímalo mě experimentování. Zjistil jsem ale, že neumím navrhnout obyčejný poctivý dům. Takže jsem si dal za úkol, že v dalším semestru se budu věnovat tomu, jak v českých podmínkách navrhovat obyčejný dům. To se potkalo s tím zadáním soutěže.

Zajímá vás dění v krajích?

Za cenu jednoho vydání získáte všechny regionální přílohy.

V porotě soutěže byl také architekt Zdeněk Lukeš, který uvedl, že jsou současní studenti architektury v kleštích, protože se od nich chce, aby navrhli dům, ve kterém se dá bydlet, ale zároveň aby se více odvážali. Připadáte si v kleštích?

Myslím si, že v určitých kleštích jsme. Půjdeme do školy plni kreativní energie, ale během několika málo semestrů se dozvídáme, proč ji nemůžeme pořádně zužitkovat. Ať to jsou technické nástrahy, ekonomika, nebo další faktory. Abychom vytvořili něco originálního, musíme něco z těch faktorů potlačit nebo říct, že to pro nás není důležité. Myslím si ale, že kreativita a praktičnost nejsou úplně v rozporu. Aby se stavělo jiným způsobem, než se staví dnes, tak by muselo dojít k nějaké výrazné proměně hodnot ve společnosti nebo způsobu, jak jsme zvyklí bydlet. To, co vidíme kolem nás, je dáno developery, kteří se pohybují na komerčním trhu a pro nějakou originalitu proto není v bytové architektuře prostor.

Můžete nějak přiblížit návrh, se kterým jste v soutěži uspěl?

Je to stavba v sousedství sadu Břevnovského kláštera. Nejvýraznějším prvkem je přítomnost klášterní zdi. Dostal jsem k dispozici parcelu, kterých v Praze určitě není mnoho. Je tam mimořádný výhled, ale zároveň je vedle místa, které je nádherné, klidné, autentické a my do něj vstupujeme s nějakým velkým objemem. Což si současný developerský svět žádá. Postavit tam něco malého, citlivého, to by žádný developer z finančních důvodů neudělal. Nejdůležitější bylo ubalancovat ty objemy a životaschopnost domu, ale zároveň nerušit klid klášterního sadu. Snažil jsem se proto navrhnout dům, který se tváří, že tam vůbec není nebo že tam je už dlouho. Zároveň jsem usiloval o co největší realnost. Tedy aby to byl návrh, podle kterého by ten dům mohl skutečně vzniknout.

Co pro vás vítězství v soutěži začínajících architektů znamená?

Myslím si, že když se člověku dostane nějaké takové ocenění, tak je to obrovská satisfakce. Všichni studenti na naší škole se snaží podat dobrý výkon a intenzivně pracují. Málokdy se jim ale dostane nějaké větší zpětné vazby. A nemusí jít jen o pochvalu, ale i za kritiku bychom byli rádi. To, že se práce, nad kterou strávíte nějaký čas, stane předmětem diskuse, je skvělé. V tom je to ocenění strašně příjemné.

Co se s takovým studentským návrhem děje dál? Je nějaká šance, že váš dům bude skutečně stát?

Nestává se, že by se realizovaly studentské návrhy. Většinou je to totiž hodně zjednodušené, takže je návrh třeba v rozporu s územním plánem. Jsme zkrátka na akademické půdě a prověřujeme realitu. Všechny projekty ale zůstanou ve vašem portfoliu a vy se na základě nich hlásíte do ateliérů.

Je něco, co vám na současné Praze chybí?

Nejsou to ani tak nějaké konkrétní stavby jako spíš vize, kam Praha směřuje, jak se bude vyvíjet. Chybí mi tu také ochota bavit se o architektuře a přemýšlet o nějaké současné vrstvě. Praha je tak nádherná, až je skoro zakonzervovaná. Strašně se bojíme aktualizovat město. Svět se mění a to prostředí by se tomu mělo přizpůsobovat. Pražanům se moderní architektura líbí, ale už ji nechtějí mít ve vlastním městě.

Co naopak jako budoucí architekt na Praze oceňujete?

Na Praze se mi líbí věc, která souvisí s tím, co mě na ní zároveň mrzí. Je to její mnohvrstevnatost. Od prvopočátků města můžeme sledovat, že tu jsou jednotlivé historické vrstvy, které spolu koexistují. A právě proto mě tak mrzí, že ta současná vrstva vlastně neexistuje. Praha je krásná tím, že je tady spousta výjimečných staveb, které spolu dokážou fungovat. Myslím si, že třeba Žižkovská věž není v rozporu s Pražským hradem ani Pankráckou plání.

Praha má růst do výšky, miní developeři. Narážejí však u sousedů i politiků [URL](#)

WEB, Datum: 12.04.2018, Zdroj: regiony.impuls.cz, Autor: Martina Vyroubalová, Návštěvnost: 54 370

Hlavně zahušťovat a hnát do výšky, takové záměry mají s Prahou pro příští roky developeři. Málokde se setkají s pochopením. Například proti dvojici věžáků plánovaných uprostřed sídliště Lužiny brojí lidé i vedení radnice. Vítaný není třeba ani Pleskotův bytový projekt na Kavčích horách.

Do roku 2030 má v Praze přibýt kolem 90 tisíc nových bytů, jejich celkový počet tak vzroste na 700 tisíc. Do stejného roku se má vměstnat průměrně 29 obyvatel na hektar, v roce 2015 přitom byla hustota zalidnění na ploše sto krát sto metrů v metropoli 25 lidí.

„I plánované číslo je stále hodnota velmi nízká. Například v Mnichově je to 47 osob, ve Vídni 45 lidí. A v Barceloně dokonce 158 osob na hektar. Větší koncentrace obyvatel znamená menší náklady na provoz a údržbu města,“ připomněl už dříve mluvčí společnosti Finep David Jirušek.

Historička: UNESCO milerádo Prahu vyškrtne, jestli si bude dál koledovat Aby se hlavní město nemuselo rozrůstat do okolní krajiny, potřebuje podle developerů více výškových budov. Ty nejenže ušetří přírodu, ale do budoucna také náklady na dopravu, údržbu a provoz města. Například infrastruktura nebude vyžadovat tolik kabelů a kanalizačních trubek.

Pražský metropolitní plán počítá s „mrakodrapy“ hlavně v oblasti pankrácké pláně, kde povoluje stavět až do výšky 160 metrů. Vedení Prahy 4 už dříve vyslechlo návrh developera, který chtěl stavět tři stošedesátimetrové věžáky a jeden o čtyřicet metrů nižší v místě nynějšího hotelu Panorama, který by šel k zemi.

„Projekt jsme odmítli, ani nebyl podán. Aby na kopci vznikla takzvaná pankrácká kupa s vrcholem 160 metrů, s něčím takovým zkrátka nemůžeme souhlasit. Vyplývají nám závazky z členství na seznamu UNESCO. Praze

doporučilo nestavět budovy vyšší než 60 až 70 metrů a my rozhodnutí ctíme," sdělila iDNES.cz radní Prahy 4 pro územní rozvoj Alžběta Rejchrtová s tím, že žádný jiný projekt se ve stejném místě momentálně nepřipravuje. Pleskotův projekt posuzuje UNESCO

Strategii rozrůstání do výšky, nikoli do plochy má Praha také v zásadách územního rozvoje. Vedle narušení památkové hodnoty města tím, že do panoramatu při pohledu z Pražského hradu vstoupí neúměrně vysoké „mrakodrapy“, spatřuje Rejchrtová velký problém také v dopravě.

„Pankrácká pláň leží v blízkosti magistrály, druhé nejzatíženější pražské komunikace. Už nyní nesmírně zatěžuje životní prostředí, naši čtvrti se říká Praha automobilová a patří k oblastem se zhoršenou kvalitou ovzduší. Ani otevření Blanky provoz na magistrále neutlumilo,“ namítá radní.

Prázdná na Pankráci zaplní tři věžáky. Zkáží panorama Prahy, míní odpůrci

Vizualizace projektu Rezidence park Kavčí hory, který má vyrůst na Pankráci. Developer počítá třeba se zelenými střechami.

Vizualizace projektu Rezidence park Kavčí hory, který má vyrůst na Pankráci. Developer počítá třeba se zelenými střechami.

„Pro stavbu výškových budov, které dopravní tepnu ještě víc vytěží, pochopení nemáme a připomínkami k metropolitnímu plánu se budeme ještě velmi bránit,“ doplnila za čtvrtou městskou část Rejchrtová.

Připomněla také výškový bytový projekt architekta Josefa Pleskota, o jehož přípustnosti na Kavčích horách má během letošního června či července rozhodnout právě UNESCO.

„Architekt tvrdí, že projekt vytvoří jakousi klidnou podnož. Možná to tak bude, ale UNESCO má podle úmluvy řešit všechny projekty, které mají vizuální dopad na horizont města, přičemž poradní orgán této organizace byl toho názoru, že se západně na horizontu výstavba vůbec nemá rozšiřovat,“ objasnila.

„Do metra se jim chtít nebude“

Proti výškové výstavbě nyní vedou boj také v Praze 13, kde chce developer postavit dvojici výškových polyfunkčních domů v samém centru sídliště Lužiny, nedaleko stejnojmenné stanice metra. Vzniknout v nich má přes dvě stě bytů, kam by se přistěhovalo odhadem přes pět set lidí.

„Výchozí myšlenkou návrhu je snaha navrhnout atraktivní současné bydlení v centru panelového sídliště a současně dotvořit centrum sídliště Lužiny,“ stojí v dokumentaci pro řízení o vlivu na životní prostředí EIA, v němž developer YIT Stavov před rokem dostal od pražského magistrátu souhlasné stanovisko.

Fotogalerie

Vizualizace dvojice věžáků, které mají vyrůst v centru pražského sídliště Lužiny. Brojí proti nim místní i vedení radnice. Vizualizace dvojice věžáků, které mají vyrůst v centru pražského sídliště Lužiny.

Vizualizace dvojice věžáků, které mají vyrůst v centru pražského sídliště Lužiny. Vizualizace dvojice věžáků, které mají vyrůst v centru pražského sídliště Lužiny. Brojí proti nim místní i vedení radnice.

Zobrazit fotogalerii

Že jsou šestnáctipodlažní věžáky vhodným dotvořením sídliště, si však nemyslí ani místní, kteří sbírají podpisy pod petici, ani vedení radnice, které proti stavbě podalo námítky do územního řízení. Argumentuje, že pro nově přistěhovalé nebude dost míst ve školách a školkách a v neposlední řadě tyto lidé enormně zatíží dopravu.

„Na Lužiny tenhle projekt nepatří, území je už hodně vyčerpané. Lidé do svých domovů musejí nějak najíždět a když má někdo tři až pět milionů na byt, do metra se mu pak nechce,“ řekl starosta Prahy 13 David Vodrážka.

Doplnil, že na území městské části je řada vhodnějších ploch, kde by se dalo stavět do výšky – třeba v okolí stanice metra Hůrka. A u stanice Stodůlky se s takovou výstavbou počítalo dávno. „Už architekt Ivo Oberstein v 80. letech plánoval vysoké budovy v okolí stanic metra. Tam kde výstavbu naplánoval, je Praha 13 už z větší části dostavěná, ale stále zbývá pár ploch, kde by se ještě daly postavit,“ dodal Vodrážka.

Umístění věžáků je však podle jeho slov nutné dobře naplánovat. „Je to nepříjemné, ale byty jsou potřeba a ke každému projektu by se mělo přistupovat velmi citlivě,“ podotkl.

Jelikož je Praha 13 rozvojovou lokalitou, do budoucna se plánuje také další rozrůstání do polí směrem k Pražskému okruhu. „Jde o celé takzvané Západní město – od stanice Stodůlky podél dálnice D5 až k obchodnímu domu IKEA. Tam už je takzvaná britská čtvrť a do polí se dál bytovky staví. Jsou tam i domy o dvaceti patrech,“ dodal.

MMR: Černošice nezvládají agendu

TISK, Datum: 06.04.2018, Zdroj: Právo, Strana: 10, Autor: Lucie Fialová, Vytiskeno: 133 017, Prodáno: 79 561, Rubrika: Praha - Střední Čechy

Kdo chce stavět v Černošicích, má problém. Úřad územního plánování lidem sděluje, že stanovisko vydá za padesát týdnů. Hájí se tím, že nemá dostatek pracovníků.

Na nové úředníky však podle Ministerstva pro místní rozvoj (MMR) obec peníze od státu dostala. Novela stavebního zákona platí od 31. července 2017, v účinnosti od 1. ledna 2018. Obecní úřady obcí s rozšířenou působností měly podle MMR tedy pět měsíců na to, aby se připravily na vydávání závazných stanovisek. V Černošicích však úřad zůstal personálně poddimenzovaný, míní zástupci resortu. Ze 137 žádostí o vydání stanoviska obdržených za leden podle nich nevyřídil ani jednu. Přitom například v Benešově zvládli všech 136. „Ministerstvo udělalo maximum pro to, aby došlo k co nejhladšímu průběhu přesunu kompetencí vydávání závazných stanovisek. Ve většině případů šlo vše podle plánu, jen výjimečně, jako třeba v Černošicích, se vyskytly problémy, které však zavinilo manažerské selhání daného úřadu,“ uvedla ministryně pro místní rozvoj demisi Klára Dostálová (ANO) s tím, že resort obdržel spoustu pozitivních ohlasů od úřadů, které tuto novou kompetenci považují za logickou. Podle ní je tedy zřejmé, že se v rámci Městského úřadu Černošice jedná o manažerské selhání. „Jakkoliv jsme si vědomi, že je situace v Černošicích možná nejkritičtější, a nemůžeme vyloučit, že by teoreticky někdo jiný situaci třeba mohl zvládnout o něco lépe, rozhodně nemůžeme souhlasit, že se jedná o manažerské selhání na naší straně,“ reagoval pro Právo starosta Filip Kořínek (Věci černošické). Na problémech má podle něj jasný podíl právě MMR. Podle Kořínkových informací byla novela prosazena i přes řadu výhrad a přinejmenším některé se nyní naplno projevují.

Ministerstvo podle něj nepravdivě uvádí, že město dostalo prostředky navíc na financování nových pozic. „Příspěvek na výkon státní správy se nám pro letošní rok zvýšil o 1,6 miliónu na veškerou státní správu, ale jen vládním rozhodnutím, o 10 procent navýšením platových tarifů nám výdaje naskočily o devět miliónů korun. V letošním rozpočtu chybí Černošicím na výkon státní správy zhruba sedm miliónů. Jinými slovy, letos každý z černošických obyvatel nepřímo dotuje částkou 1000 korun to, že Černošice vykonávají státní správu pro celý bývalý okres Praha-západ,“ upozornil starosta s tím, že situace má snadné řešení. „Vrátit rychlou novelou zákona přinejmenším jednodušší část zbytečně převedené agendy, např. různé studny, garáže, drobné přístavby, zpět na místně příslušné stavební úřady,“ navrhuje.

Podle něj je situace špatná v mnoha dalších obcích s rozšířenou působností a také v Praze.

***

Rozhodně nemůžeme souhlasit, že se jedná o manažerské selhání na naší straně Filip Kořínek, starosta Černošic

Region vydání: Právo - Praha - střední Čechy

Vláda kývla na program MMR pro odstraňování chátrajících staveb [URL](#)

WEB, Datum: 12.04.2018, Zdroj: ekonomicky-denik.cz, Návštěvnost: 27 344

Obce a města, která se potýkají s chátrajícími budovami ke kterým se nikdo nehlásí, budou moct získat peníze ze státního rozpočtu na odstranění těchto staveb. Vláda ve středu schválila návrh MMR na příspěvek na výkon státní správy pro tyto obce. Musí jít o odstranění stavby ve veřejném zájmu.

Ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová přišla s řešením, jak pomoci obcím, které se potýkají s problémem staveb ohrožujících okolí a zdraví obyvatel. Chce zajistit potřebné finance k provedení výkonu rozhodnutí stavebních úřadů vydaných ve veřejném zájmu. Nejedná se však o plošné poskytování dotací.

„Jde o poskytnutí potřebných financí do rozpočtu obcí prostřednictvím programu Ministerstva pro místní rozvoj pro zajištění správních rozhodnutí vydávaných jejich úřadem v případě, kdy vlastník stavby dobrovolně nesplní povinnosti nařízené rozhodnutím dotyčného úřadu ve veřejném zájmu. Tedy v situaci, kdy má vlastník stavby

nařízeno odstranit stavbu nebo část stavby, která hrozí zřícením nebo stavbu zabezpečit tak, aby neohrožovala zdraví a životy, v určitém termínu a tyto práce neprovede," říká ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Poskytovatelem a správcem finanční výpomoci bude MMR, a proto bude určovat i jeho podmínky a parametry. V úvahu připadá jak návratná finanční výpomoc, tak dotace, která bude poskytnuta na základě objektivních důvodů. Poskytnutí financí lze uskutečnit přes kraje na obce nebo přímo od poskytovatele na konkrétní obce. Žadatelé budou muset požádat MMR dle podmínek vyhlášené výzvy a MMR rozhodne, komu budou finance poskytnuty. Protože ze zákona plyne, že náklady nese vlastník, budou mít žadatelé povinnost vymáhat vynaložené náklady za provedené práce po vlastníkoví stavby zpět.

Program bude určen zejména na objekty fyzických nebo právnických osob – firem, mnohdy často v exekuci, které nereagují a nechávají věci řešit prostřednictvím státu. Pro objekty ve vlastnictví obce je určen program Demolice budov v sociálně vyloučených lokalitách.

Podle již dříve zveřejněné analýzy MMR nařídily stavební úřady v letech 2014-2017 1.128 splnění některých povinností vlastníků objektů. Reagovalo je 158 z nich. U některých budov už musel být výkon rozhodnutí svěřen do rukou exekutora. Podobná situace je i u černých staveb. Z více než dvou tisíc jich po zásahu úředníků zmizela jen asi třetina. Náklady na odstranění těch zbylých se pohybují kolem 115 milionů. Odstranění jedné z nich přitom může vyjít i na 11 milionů. Podrobně jsme o analýze psali na konci února v textu

Dárek architektům: požadavek na povinné slunce by měl zmizet ze stavebních předpisů [URL](#)

WEB, Datum: 09.04.2018, Zdroj: euro.cz, Autor: Hana Bořiková, Návštěvnost: 1 282 185

Pražští radní projednají návrh na úpravu Pražských stavebních předpisů, kterými se řídí stavebníci v metropoli. Z takzvaných péespěček by měla zmizet norma, která určuje povinnou míru proslunění bytů. Požadavky na osvětlení se nezmění. Architekti a urbanisté tento krok vítají. Normu považují za přežitou a od jejího odstranění si slibují kvalitnější architekturu. Znemožňuje totiž stavbu kompaktního města, jako jsou čtvrti Dejvice nebo Vinohrady.

„Nikdo nikdy nepodložil, že by norma na povinnou míru oslunění prospívala lidskému zdraví, naopak s jistotou víme, že ubližuje městu. Vynětí normy z Pražských stavebních předpisů umožní městu tlačit developery do kvalitnějších projektů,“ vysvětluje Ondřej Boháč, ředitel Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy. Snaha o naplnění požadavku na proslunění často ubližovala celkovému charakteru prostředí. Místo blokované zástavby vznikají ve městě divně pokroucené domy ve snaze, aby byty v nich dostály požadavkům na slunce. „A ty byty se pak přehřívají. Je to podobné, jako kdybychom nutili obyvatele parkovat auta na slunci,“ dodává Boháč.

Slunce by mělo být volbou, nikoliv povinností

Architekt a předseda Gremiální rady IPR Petr Hlaváček vnímá zrušení normy jako součást aktuální debaty a snahy o kvalitní městskou výstavbu a přirozenou míru regulací. „Nic nebrání tomu, aby developeři uváděli míru oslunění v pasportu bytu. Věřím tomu, že pokud to budou klienti chtít, developeři tak budou činit,“ soudí Hlaváček.

Požadavek na oslunění bytů měl zmizet z pražských obecně technických požadavků na výstavbu už před třemi lety, ministerstvo pro místní rozvoj tehdy ale na jeho zachování trvalo. „Míra prostupu slunečního záření do bytu by měla být osobní volbou, nikoli povinností stanovenou obecně závazným právním předpisem,“ argumentuje autor Pražských stavebních předpisů, architekt Pavel Hnilička.

Když Hnilička srovnával stavební předpisy v západních evropských metropolích, na stejný požadavek, jako máme na oslunění my, nenarazil. A to Vídeň nebo Kodaň jsou označovány za města s nejvyšší kvalitou bydlení. Nové stezky i bikesharing. Praha dá na rozvoj cyklo dopravy 100 milionů

Tuzemský rezidenční trh si s obtížně splnitelným požadavkem částečně poradil - významná část nových rezidencí je už roky vykazována a prodávána jako ateliéry, které nemusejí normu splňovat - což ale trh na druhou stranu deformuje. A lidé je kupují, i když si v ateliérech nemohou například nahlásit trvalé bydliště.

Podle oslovených developerů je pro klienty nejdůležitější cena a lokalita, co se týče slunce, zajímají se maximálně o orientaci bytu. Norma na oslunění ale znemožňuje například přestavět zpět na byty kanceláře, které po revoluci vznikly v činžovních domech v centru Prahy, což by bylo vzhledem k vyliďňování středu města

žádoucí.

„Norma na oslunění bytů má zcela jistě kořeny v lidové moudrosti „kam nechodí slunce, tam chodí lékař“. Toto rčení nepochybně vzniklo někdy v první polovině 19. století, kdy v dravé industriální éře lidé často bydleli ve vlhkých bytech se sporadickým lokálním vytápěním, téměř bez oken, natož potom se slunečním osvitem. Zavedení hygienické normy o oslunění bytů, obzvláště její striktní aplikace, však měla za následek fatální rozpad kompaktních forem měst. Po jejich kompaktnosti se nám dnes velmi stýská, doba se změnila. Je čas předpis odstranit z legislativy,“ soudí jeden z nejrespektovanějších současných architektů Josef Pleskot.

Expert na trh bydlení Roček: Defraudace společného mikroprostoru je zhoubná

Přečtěte si také:

Praha počítá se šesti novými mosty, na obzoru je jediný

Realitní džungle: makléřem může být kdokoli, změna je v nedohlednu

Developer Sekyra: Dostupným bydlením zabráníme odlivu mozků

„Říkali mi, že se do NASA jako Čech nedostanu, ale já jsem cestu našel.“ říká v rozhovoru pro SM vesmírný architekt Ondřej Doule [URL](#)

WEB, Datum: 08.04.2018, Zdroj: securitymagazin.cz, Návštěvnost: 1 395 079

Security magazin přináší exkluzivní rozhovor s Ondřejem Doulem, který pracuje jako vesmírný architekt. Ve spolupráci s NASA Doule navrhuje příbytky pro první lidské posádky na Měsíci a na Marsu.

Pane Doule, samozřejmě představou lidí je, že architekt tvoří svá díla na „rodné“ planetě. Vaším hlavním profesním působištěm je ovšem Mars. Jak jste se dostal k navrhování příbytků pro první kolonizátory na této planetě?

Mars je jedna z „lokalit“ ve sluneční soustavě, na níž je teoretický pobyt člověka možný. Prakticky je třeba řadu vlastností marťanského prostředí prověřit robotikou, stejně tak je třeba ověřit důvody a cíle mise. Každopádně mise s posádkou na Mars je velmi vážné téma, kterým se v současnosti věda i průmysl zabývají a z mého pohledu architekta, je to téma na horizontu realizovatelnosti, nikoliv pouze fantazie, a tudíž je ho třeba z praktického interdisciplinárního hlediska prověřit, což je má práce. K navrhování v této oblasti jsem se dostal přes výzkum teorie navrhování na Zemi, a to výzkum základní principů a trendů, které ovládají současný stavební průmysl.

Je už vesmírná architektura v takové fázi, že mezi vesmírnými architekty panuje konkurence, „boj“ o zakázky? Ano je. Projektových zakázek přímo pro kosmické aplikace není mnoho, existuje však velké množství oblastí, kam „vesmírná architektura“ přirozeně expanduje skrze další disciplíny jako human-centered design, průmyslový design, navrhování pro udržitelný rozvoj a samozřejmě tradiční pozemská architektura. V současnosti má space architecture nebo lépe human-spaceflight architecture enormní úkol v oblasti osvěty a vzdělávání. Sama vesmírná architektura je natolik mladá disciplína, že ještě pár, možná desítek let bude trvat, než se bude třeba na ČVUT vyučovat.

Existuje někde na světě škola, která vyučuje vesmírnou architekturu?

Ano. Nechci si však budovat konkurenci a nechám na čtenářích, ať prozkoumají online zdroje.

Jaké jsou hlavní rozdíly mezi „standardním“ pozemským stavitelstvím a projektováním ve vesmíru?

Principiálně z pohledu koncepčního přístupu velký rozdíl v procesu designu není moc velký. Rozdíl je v požadavcích na znalosti architekta a v dalších fázích, které následují po konceptu. Bohužel existuje minimum standardů a empirických znalostí pro jednotlivé prostředí, a tudíž buďto pracujete s týmem expertů od matematiky, fyziky, astrofyziky, všech možných specializací engineeringu, medicíny a biologie a operátory vesmírného odpalovacího a přistávacího ploch či výrobci logistického řetězce (raketových pohonů, nosičů atp.). A takových specialistů není na světě mnoho. Co se týče prostředí, ten největší rozdíl je v gravitaci, jejíž změny je těžké si představit. Pozemskou gravitaci vnímáme intuitivně. Dobrá zpráva pro člověka je, že se díky stále neobjasněným důvodům je lidské tělo schopné adaptovat na hypogravitaci. (tj. gravitaci v rozmezí 0 – 1g). Zaměřujete se na stavbu „běžných“ příbytků pro lidi, nebo také třeba základny či vědecká pracoviště na Marsu? Osobně se mohu zaměřit na kteroukoliv část systému, která vyžaduje zahrnutí fyzického nebo kognitivního

komponentu člověka. Většinou neřeším pouze „příbytky“. Řeším spíše veškeré systémy, které jsou potřeba k úspěšné misi.

Vzhledem k podmínkám panujícím na Marsu je zřejmě nutné přizpůsobit i materiál. Z jakého materiálu se skládají Vaše budovy na rudé planetě?

Materiál je přímo vztažený k fázi mise. Předpoklad je, že první mise budou závislé na pozemských prefabrikátech, jejichž nosné konstrukce mohou být např. z hliníku a například uhlíko-keramických kompozitů. Výběr materiálů vždy závisí na jejich funkci, a jelikož se snažíme o maximální multifunkcionalitu systémů i konstrukcí, tak je možné, že některé technologie zkrátka budou plnit i třeba nestandardní nosnou, stínící, nebo tepelně izolační funkci. První mise bude mít též za úkol pečlivě prozkoumat použitelnost místních materiálů. Soustředíte se při navrhování těchto budov jako architekt i na estetickou stránku, nebo je vše podřízeno funkčnosti?

Co je funkční, je estetické. Já vnímám estetiku jako jednu z funkcí. Pokud hovoříme o vizuálním umění, jeho účelem je ve vás vyvolat nějaké konkrétní emoce. Pokud se mu to podaří, pak je funkční. Vnímání estetiky závisí na vašem mentálním modelu reality, tj. na vašem charakteru, vzdělání, potřebách, náladě atp. V případě maršanské mise bude jasné, že energeticky efektivní stanice s velmi vysokým stupněm integrace subsystémů plně odpovídající účelu mise bude též esteticky funkční. Nezapomeňme, že estetika souvisí s rozpočtem a s praktičností, estetika je jeden z hlavních integrátorů fyzického a mentálního světa člověka.

S jakou vybaveností budov počítáte a jakou roli v nich bude hrát umělá inteligence, respektive automatizace? Automatizace a jednoduchá AI jsou nezbytné pro dlouhodobější pobyt ve vesmíru. Vybavenost musí odpovídat potřebám člověka a mise. Jedná se o velmi širokou otázku, která se liší v závislosti na konkrétním projektu, délce mise, ale hlavně zkušenostech s praktickým užíváním např. základny v extrémním prostředí, což je téma, které je třeba nejprve prozkoumat v simulátorech na Zemi.

Jaká technická kritéria musí tyto stavby standardně splňovat?

Jak jsem naznačil výše, standardy pro extraterestrickou výstavbu se teprve tvoří. Existují standardy například NASA, které se zčásti regulují navrhování ve stavu beztlíže a při návratu do atmosféry, podobně tomu je s euroasijskými GOST standardy.

Jak jste se dostal k práci s NASA?

Bylo mi řečeno, že se k ní jako Čech nedostanu. Tak jsem prozkoumal všechny možnosti a cestu jsem našel. Můj zájem ležel hlavně v oblasti navrhování pro extrémní prostředí a NASA dodnes považují z celosvětově nejvýznamnější znalostní zdroj pro oblast letů člověka do vesmíru.

V jakém časovém horizontu počítáte, že by mohly na Marsu přistát první lidské posádky?

Netroufám si toto odhadnout, neboť vše opravdu závisí na počáteční investici. Opravdu závisí na tom, kolik a jak nosných raket si můžete dovézt odpálit na nízkou orbitu země k sestavení transplanetární lodě. Pokud máte tak velký rozpočet jako Space-X nebo Blue Origin, tak ani radiaci ani dobu transportu na Mars nevidím nereálné. Je také možné, že těžební průmysl předběhne mise s lidskou posádkou.

Je podle Vás možné, aby byl Mars trvale osídlen lidmi, jak o tom sní vizionář Elon Musk?

Myslím, že to možné je. Je k tomu však mít hodně dobrý důvod a jak už jsem zmínil velký rozpočet s nepřerušovaným vývojovým časovým plánem. Se současnými pohonnými systémy a technologiemi pro stínění radiace by takovýto výlet na Mars a zpět pro člověka nebyl zrovna nejzdravější. Pokud však je toto téma pojato velkoryse, řada problémů se řeší už samotnou hmotou kosmické lodi, kterou si lze představit spíše jako výletní trajekt do Karibiku.

Antimonopolní úřad rozhodl o meziříčském Náměstí, verdikt analyzuje advokát [URL](#)

[WEB](#), Datum: 18.04.2018, Zdroj: [zdarsky.denik.cz](#), Návštěvnost: 68 668

Velké Meziříčí – Velkomeziříčtí již obdrželi rozhodnutí antimonopolního úřadu ohledně zadání veřejné zakázky po architektonické soutěži na úpravu centra města.

Jedná se o reakci na odvolání – takzvaný rozklad, který radnice na počátku letošního března podala proti únorovému rozhodnutí úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS). Ten uznal za chybný postup města při zadávání veřejné zakázky na úpravy meziříčského centra.

Jaké je finální rozhodnutí ÚOHS však zatím vedení Velkého Meziříčí nechce sdělit. „Obdrželi jsme nepravomocné rozhodnutí ÚOHS. V současné době ho analyzuje advokátní kancelář, kterou si město pro zastupování v této věci najalo. Až na základě jejího vyjádření budeme veřejnost o znění rozhodnutí a našem dalším postupu informovat,“ vyjádřil se starosta Velkého Meziříčí Josef Komínek.

Hned za první dva dubnové dny objel všech dvacet vrcholů letošní Vrchařské koruny Vysočiny tým velkomeziříčských cyklistů ve složení Jaroslav Švihálek a Milan Žanda. ČTĚTE TAKÉ:

Vrchařská koruna začala, dva nadšenci vrcholy objeli na jeden zátaž

K antimonopolnímu úřadu podal námitku vůči postupu města autor vítězného návrhu David Mikulášek. Právě s ním a jeho týmem většina zastupitelů loni odmítla podepsat smlouvu na projektovou dokumentaci a rozhodla jednat se druhým v pořadí - Miroslavem Cikánem z architektonické kanceláře MCA atelier. ÚOHS v únoru naznal, že radnice nedodržela postup dle zákona o zadávání veřejných zakázek a zakázal uzavřít smlouvu s Miroslavem Cikánem. Město proti rozhodnutí podalo 9. března rozklad, k němuž nyní antimonopolní úřad vydal finální verdikt.

Architekturu Litomyšle představuje Národní technické muzeum

TV, Datum: 08.04.2018, Zdroj: ČT 1, Strana: 11

Michal KUBAL, moderátor

Novostavby, rekonstrukce a díla ve veřejném prostoru. Architekturu Litomyšle představuje Národní technické muzeum. Městu známému jako rodiště Bedřicha Smetany se v posledních letech přezdívá Metropole současné české architektury. To nejlepší z ní shromáždili v expozici David Vávra a Petr Bolf.

David VÁVRA, autor výstavy

Litomyšl širokými plícemi dýchá. Modernista je uchvácen, konzervativce si zvyká.

Vladimíra JUNKOVÁ, redaktorka

Třeba na hotel Aplaus. Ten vznikl zcela unikátním způsobem. Architekti využili hned 3 památkově chráněné domy, které spojili, zrekonstruovali a dostavěli, a to tak, aby výsledek zapadal do historického centra města, a tady už je příklad zcela nové stavby. Městský krytý bazén. Architektům se ho podařilo zasadit do svahu místní Černé hory.

Radomil KAŠPAR, starosta Litomyšle /KDU-ČSL/

Tento prostor jsme otevírali vlastně v roce 2017 po 3 letech příprav a já jsem moc rád, že tady na tom hřišti máme takové atypické dětské hrací prvky.

Vladimíra JUNKOVÁ, redaktorka

Proto, jak se v Litomyšli uvažuje o architektuře, je město považované za nejprogressivnější v republice, nepřišlo to ale samo sebou.

David VÁVRA, autor výstavy

Byl by takový možná malý recept pro všechny radnice, aby se vždycky na velkých krocích dohodli s opozicí.

Vladimíra JUNKOVÁ, redaktorka

A jak je vidět, i na výstavě. Navrhnout něco pro Litomyšl je prestižní záležitostí i pro přední architektky.

Petr VOLF, autor výstavy

Tam má spoustu realizací Josef Pleskot, který je považovaný za takovou vůdčí osobnost, nebo Aleš Burian s Gustavem Křivinkou, kteří jsou zase reprezentanti špičkové brněnské architektury.

Vladimíra JUNKOVÁ, redaktorka

I historie spojuje Litomyšl s dalšími výraznými osobnostmi, slavné je třeba Portmoneum, které svými malbami vyzdobil Josef Váchal. Na začátku devadesátých let se je restaurátorům podařilo na poslední chvíli zachránit. S další budovou, tentokrát místním renesančním zámkem je spojeno jméno Olbrama Zoubka. Ten restauroval jeho fasádu v době, kdy nesměl vystavovat a do města se pak rád vracel, proto mohou lidé v Litomyšli vidět vůbec největší sbírku jeho soch, mimo jiné i tady v klášterních zahradách. Vladimíra Junková, Česká televize.

Pardubice chystají moderní bulvár

TISK, Datum: 19.04.2018, Zdroj: Právo, Strana: 12, Autor: Zdeněk Seiner, Vytlačeno: 133 017, Prodáno: 79 561, Rubrika: Severovýchodní Čechy

Po půlroční práci představili architekti zastupitelům města Pardubic a zájemcům z řad pardubické veřejnosti v sále bývalého kina Sirius na nádraží svou vizi, podle které by se dnešní Palackého třída měla změnit na moderní bulvár a důstojně by propojila pěší zónu na třídě Míru s nádražním terminálem.

Nejen radním zatím vadí, že tímto kilometrovým úsekem lidé spíš jen trpně prokloušou. „Rád bych viděl Palackého třídu jako místo, kde si lidé posedí a odpočinou, zajdou do obchodů či do kaváren a restaurací. Zatím slouží pouze jako nezbytná spojka z centra Pardubic na nádraží,“ potvrdil primátor Pardubic Martin Charvát ((ANO). „Palackého třída si zaslouží změnu. Je nejvyšší čas. Řešení navrhované ve studii, na níž spolupracovalo několik odborníků z Česka i zahraničí, vyplývá z reálných potřeb obyvatel města,“ dodal primátor. „Potencíalem Palackého třídy se zabývali architekti i urbanisté z magistrátu i externí experti na veřejný prostor, dopravu a zeleň. Pracovali s velkou skupinou místních občanů a podnikatelů. Nashromážděná data byla skvělým a velmi podstatným odrazovým můstkem pro další práci. Právě prezentovanou studii považuji za velmi povedenou,“ pochvalovala si prezentaci náměstkyně primátora Helena Dvořáčková (ANO).

„V této fázi se nejedná o konkrétní projektovou dokumentaci, podle které lze začít rovnou stavět. Studie poskytuje zásady pro úpravy prostoru. Cílem je i koordinovat záměry developerů v okolí ulice,“ řekl Právu manažer projektu z odboru hlavního architekta pardubické radnice Štěpán Vacík. V minulosti totiž zabíraly podstatnou část jedné strany ulice průmyslové a dopravní stavby, dnes jsou tyto pozemky v rukou developerů. Svě nové sídlo tady chce postavit i ČSOB Pojišťovna.

„Z několika variant uspořádání byla zvolena zlatá střední cesta,“ popisuje Vojtěch Jirsa, který se zabýval problematikou dopravy. „Posouzena byla možnost rozšíření vozovky a v některých částech i možnost zúžení. Obě varianty jsme vyloučili,“ dodává Jirsa. Zvolena byla varianta, která přibližně odpovídá stávajícímu uspořádání a zachovává počet jízdních pruhů. „Rozšířením vozovky by nevedlo k výraznému zvýšení kapacity, úzkými hrdly jsou přilehlé křižovatky a navazující úseky silnic,“ podotkl další ze zpracovatelů dopravní části návrhu, Zbyněk Sperat z Centra dopravního výzkumu. „Rozšířením vozovky by došlo k narušení městského charakteru ulice a omezení možností využití uličního prostoru,“ potvrdil i Igor Marko z londýnské architektonické kanceláře Marko & Placemakers, který je odborným garantem celého projektu Palackého – víc než spojka.

***

Studii považuji za velmi povedenou

Helena Dvořáčková, náměstkyně primátora

Region vydání: Právo - severovýchodní Čechy

Foto autor: Foto archiv magistrát města Pardubic

Foto popis: Vizualizace Palackého třídy nabízí především její oživení.

Hradec Králové má projekt stadionu, tendr by mohl vypsát v květnu [URL](#)

[WEB](#), Datum: 18.04.2018, Zdroj: eurofotbal.cz, Návštěvnost: 1 322 736

Město Hradec Králové dostalo od firmy VPÚ Deco Praha zpracovanou projektovou dokumentaci pro stavbu nového fotbalového stadionu v Malšovicích.

Město nyní bude prováděcí dokumentaci a výkaz výměr kontrolovat a v květnu by městské orgány mohly rozhodnout o vyhlášení soutěže na stavební firmu. Vlastní stavba by mohla začít na podzim. ČTK to dnes řekl náměstek primátora pro investice Jindřich Vedlich (TOP 09). Firma VPÚ Deco na projektové dokumentaci pracovala od února 2016, hodnota zakázky byla 6,1 milionu korun bez DPH.

Stadion vyroste na místě nevyhovujícího Všesportovního stadionu z roku 1960. Cena arény s kapacitou téměř 10.000 sedících diváků se odhaduje na 550 milionů korun bez DPH. Na stadionu má zázemí druholigový klub FC Hradec Králové.

Stadion by se měl stavět po etapách. První etapa má předpokládaný rozpočet 270 milionů korun a zahrnuje demolici sypaného valu západní tribuny a části boků a především stavbu nové hlavní západní tribuny se zázemím pro klub, hráče, fanoušky a novináře. Loni na podzim ze západní tribuny zmizela střecha, sedačky, komentátorské stanoviště a beton na povrchu pískového valu. Kapacita stadionu bez západní tribuny klesla ze 7000 na 4500 diváků.

Původně radnice počítala s vybudováním stadionu v úsporné variantě za 400 milionů korun bez DPH. Loni v květnu se však zastupitelé rozhodli pro postavení dražšího stadionu vyšších parametrů, aby na stavbu mohli získat dotaci od ministerstva školství. Nový stadion by měl svým zázemím splňovat parametry pro mezinárodní utkání nejvyšší kategorie. Zachováno u nového stadionu zůstane i typické osvětlení hrací plochy čtyřmi takzvanými lízátky, i když v modernizované podobě.

Autor: ČTK Počet zobrazení: 5

Kasárna nahradí rodinné domy

[TISK](#), Datum: 18.04.2018, Zdroj: Týdeník Chebsko, Strana: 3, Autor: JAN BURIÁNEK, Vytištěno: 4 000, Rubrika: Zpravodajství z Chebska

Nevyužívaný areál na Zlatém vrchu v Chebu deset let chátral.

Chebsko – Rodinné a bytové domy vyrostou během několika let na místě po bývalých kasárnách na Zlatém vrchu v Chebu. Kasárna mizela postupně během uplynulých dvou let, kdy na místě kralovaly bagry a stavbu srovnaly se zemí. Přes deset let totiž nenašly domy využití a jen chátraly, a navíc se do nich přestěhovali bezdomovci. V tuto chvíli město připravuje projektovou dokumentaci. To bude stát přes dva miliony korun. „V minulých dvou letech proběhla demolice zchátralých objektů. Nyní vstupujeme do další fáze, kdy je třeba celé území připravit pro novou zástavbu. Vzhledem k tomu, že o stavební parcely je velký zájem, nehodláme s tím dále otálet,“ informoval starosta města Chebu Zdeněk Hrkal.

Na základě výběrového řízení bude zpracování projektové dokumentace k územnímu rozhodnutí i ke stavebnímu povolení provedení stavby stát přibližně 2,3 milionu korun. „V projektové dokumentaci dojde k vymezení pátečních komunikací a inženýrských sítí nebo rozparcelování území,“ poznamenal starosta.

Projekt bude řešit také dopravní napojení na stávající komunikace. Na lukrativních pozemcích po kasárnách by v následujících letech měla začít vyrůstat nová čtvrť. V roce 2013 uspořádalo město urbanisticko-architektonickou soutěž, jejímž cílem bylo najít nejvhodnější budoucí využití bývalých kasáren i navazující lokality Špitálského vrchu.

„Podle vítězného návrhu by zde měla vzniknout lokalita pro klidné bydlení s tím, že ve spodních partiích budou bytové domy a v horních rodinné domky,“ vylíčil mluvčí chebské radnice Tomáš Ivanič.

Vedle projektové dokumentace chce město nechat zpracovat také takzvaný regulační plán. Protože jde o velmi

žádané území, chce poměrně jasně stanovit, jakou podobu má nová zástavba mít.

Foto autor: Foto: Deník

Foto popis: Na místě po bývalých kasárnách vyrostou nové rodinné a bytové domy.

České vysoké školy chystají miliardové investice. Univerzita Karlova zvažuje přesun některých institutů z historického centra na okraj města [URL](#)

WEB, Datum: 17.04.2018, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Adam Váchal, Návštěvnost: 5 397 490

Univerzity potřebují ve velkém investovat do výstavby a oprav. Mezi stavebními firmami panuje o tyto projekty silný konkurenční boj. Vysoké školy plánují miliardové investice. Peníze půjdou do výstavby nových pavilonů a rekonstrukce stávajících prostor. Největší plány má Univerzita Karlova. Celkem 840 milionů korun zaplatí za rozšíření univerzitního areálu v pražských Jinonicích. Miliardu investuje do dostavby minikampusu lékařské fakulty v Plzni. Rekonstrukce se dočkají také studentské koleje a menzy.

Vysoké školy chystají miliardové investice do výstavby a rekonstrukce svých areálů. Jen Univerzita Karlova se letos pustí do projektů za více než 2,5 miliardy korun. Největším bude dostavba Univerzitního medicínského centra Lékařské fakulty UK v Plzni. "Aktuálně probíhají projekční práce. Celkové výdaje odhadujeme na 1088 milionů korun," popisuje Petr Podzimek z oddělení vnějších vztahů UK. Do čtyř let tak v Plzni vznikne moderní pracoviště pro budoucí zubaře.

Dalších 840 milionů chystá UK zaplatit za rekonstrukci a rozšíření univerzitního areálu v Jinonicích, kde by se v budoucnu mohly koncentrovat všechny instituty fakulty sociálních věd. Mezi nimi i Institut komunikačních studií a žurnalistiky, který dnes sídlí v budově Hollaru na Smetanově nábřeží. Jak univerzita s touto historickou budovou v centru metropole do budoucna naloží, se teprve uvidí. Proměna jinonického areálu je zatím v rukou projektantů.

Do výstavby či rozsáhlé rekonstrukce stávajících prostor plánují v následujících letech investovat takřka všechny veřejné vysoké školy v Česku. Často půjde o sumy v řádech stovek milionů korun.

(vybrané projekty, které již dnes vysoké školy připravují)

Univerzita Karlova

? Dobudování Univerzitního medicínského centra Lékařské fakulty v Plzni za 1,1 miliardy

? Rozšíření a modernizace Areálu Jinonice v Praze za 840 milionů korun

Masarykova univerzita

? Výstavba simulačního centra v brněnském kampusu v Bohunicích za 515 milionů korun

? Dobudování centra ICT v areálu pro Fakultu informatiky v Brně za 480 milionů

Česká zemědělská univerzita

? Výstavba high-tech pavilonu fakulty lesnické a dřevařské za 80 milionů (na vizualizaci)

? Pavilon tropického zemědělství za 329 milionů korun

? Rekonstrukce auly za 180 milionů

Univerzita Hradec Králové

? Výstavba kampusu Na

Soutoku za zhruba 445 milionů

? Rekonstrukce budovy pedagogické fakulty na náměstí Svobody za 211 milionů korun

Západočeská univerzita

? Modernizace budovy v ulici Tylova 59 v Plzni za 250 milionů korun

? Rekonstrukce ubytovacího střediska v Nečtinech na severním Plzeňsku za 40 milionů

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

? Přestavba stávajících prostor na laboratoře fakulty technologické za 80 milionů korun

? Rekonstrukce jedné z budov kolejí za 75 milionů korun

Masarykova univerzita v Brně plánuje proinvestovat více než miliardu, stejné náklady na výstavbu a modernizaci očekává také Mendelova univerzita v Brně. Česká zemědělská univerzita zaplatí čtvrt miliardy za nový Pavilon tropického zemědělství v Praze a zhruba stovky milionů bude potřebovat na další projekty.

Mezi stavaři je o projekty univerzit tlačení. "Tyto zakázky jsou předmětem silného konkurenčního boje. A protože se soutěží zpravidla na nejnižší cenu, stavíme za marže, které jsou nízké, až záporné, jak to je dnes u veřejných staveb takřka všude," popisuje mluvčí skupiny Metrostavu Vojtěch Kostih.

Výstavba univerzitních prostor je však pro stavaře do velké míry otázkou prestiže. "Stavby, které děláme pro vysokoškolské instituce, pro nás mají punc výjimečnosti, protože zároveň budujeme prostředí pro naše potenciální zaměstnance," vysvětluje mluvčí stavební společnosti Hochtief Michal Talián.

Mezi stavaři je zájem hlavně o budovy, které reprezentují dané univerzity. Příkladem je letos dokončený Vzdělávací komplex Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně za 430 milionů korun, který navrhla architektka Eva Jiřičná.

Vedle nové výstavby si podle univerzit vyžádají miliardové výdaje rekonstrukce stávajících výukových prostor. "Naše budovy již často nevyhovují nejen požadavkům na prostory pro moderní způsoby výuky, a nemohou tedy sloužit propojování studijních programů, ale neodpovídají ani obecným standardům pro snižování energetické náročnosti provozu. Několik z nich má dokonce nejvyšší prioritu s označením havarijní stav," popisuje prorektorka pro výstavbu Českého vysokého učení v Praze Alena Kohoutková. Právě ČVUT chystá v následujících letech řadu velkých oprav.

Samostatným tématem jsou vysokoškolské koleje, které často neprošly výraznější proměnou i desítky let. Změny se mají dočkat například Koleje Strahov ČVUT či pražská Švehlova kolej UK.

Pro české univerzity je často obtížné na stavby sehnat peníze. Příkladem je Univerzita Hradec Králové. Ta potřebuje stovky milionů na opravu budov filozofické fakulty a pedagogické fakulty na náměstí Svobody. Postaví také zcela nový kampus Na Soutoku. Podle vedení školy jsou však některé investice na hranici finančních možností.

Akademici loni po státu požadovali navýšení rozpočtu vysokých škol o 4,5 miliardy korun, nakonec dostali tři miliardy navíc a jejich rozpočet tak činil 24 miliard korun. Univerzity budou letos chtít opět přidat. Peníze miní použít na mzdy a právě na výstavbu.

Klíčovou rolí při investicích do univerzitních budov hrají dotace. Zatímco některé projekty financují z převážné části univerzity, v jiných případech se většina nákladů podaří pokrýt právě z evropských peněz. Například Západočeská univerzita v Plzni zaplatí za novou budovu fakulty zdravotnických studií v ceně 250 milionů ze svého jen 10 procent konečné sumy. Zbytek půjde z dotací.

Na rekonstrukce a modernizace vysokých škol vyčlenil stát v letech 2011 až 2016 celkem 14 miliard korun. Během tohoto období ale podle šetření Nejvyššího kontrolního úřadu (NKÚ) univerzity nevyčerpaly ani polovinu z této sumy. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy následně program prodloužilo do konce roku 2019.

"V závěru běžícího programu, který bude ukončen v roce 2019, již budeme plynule harmonizovat s programem nových zhruba stejného rozsahu. Současné potřeby veřejných vysokých škol jsou však asi čtyřnásobně vyšší," vysvětluje mluvčí ministerstva školství Jarmila Balážová.

S ministerstvem dnes jedná o výrazné podpoře několik univerzit. Jde například o Vysokou školu chemicko-technologickou v Praze, která chce do výstavby investovat až dvě miliardy korun. Mimo jiné plánuje postavit zcela novou budovu na pražském Vítězném náměstí.

Jeseník hledá architekta

TISK, Datum: 17.04.2018, Zdroj: Šumperský a jesenický deník, Strana: 3, Autor: (hak, pek), Vytlačeno: 1 360, Rubrika: Šumpersko

Jeseník, Šumperk – Takto vypadá Jeseník. To by si v budoucnu měli být schopni říct lidé, kteří do města přijedou. Samospráva hledá architekta, který by podobu města určoval.

„Architekta velmi potřebujeme. Nyní zpracováváme strategický plán města. Architekt by měl být prostředníkem mezi zpracovatelem a radnicí. Měl by říkat, jakou má město vizi, jak by mělo vypadat,“ sdělila místostarostka Jeseníku Zdeňka Blišťanová.

V praxi by se tak například nemělo stávat, že v různých částech Jeseníku budou po rekonstrukci různé lampy veřejného osvětlení nebo lavičky.

Zda bude časem působit městský architekt také v Šumperku, je podle místostarosty Tomáše Spurného spíše otázka do budoucna.

„V současné době město při všech akcích, kde to má smysl, s architekty spolupracuje, jedná se třeba o rekonstrukci kulturního domu nebo opravu manufaktury.“

Renomovaní odborníci pro nás také zpracovávají územní plán," vysvětlil Tomáš Spurný. V budoucnu ovšem město nechce jít cestou architektonických soutěží, kdy vítězný návrh vybírá odborná komise. Tento způsob je totiž podle radních příliš drahý, časově náročný a s nejistým výsledkem. Cena vítězného návrhu může činit až pět procent zakázky, což jsou v případě projektů v hodnotě desítek milionů korun značné peníze. Navíc je riziko, že se veřejnost s názorem odborné komise neztotožní.

***

„Architekt by měl být prostředníkem mezi zpracovatelem a radnicí. Měl by říkat, jakou má město vizi, jak by mělo vypadat.“

Zdeňka Blišťanová, místostarostka Jeseníku

Region vydání: Střední Morava

Město vyhlásí mezinárodní urbanistickou soutěž pro oblast Špitálka [URL](#)

[WEB](#), Datum: 17.04.2018, Zdroj: brno.cz, Návštěvnost: 453 902

Rada města Brna dnes na svém zasedání schválila záměr vyhlásit mezinárodní urbanistickou soutěž pro lokalitu Špitálka. Zadání a podmínky soutěže nyní připraví Kancelář architekta města Brna. Soutěž bude vyhlášena v průběhu září.

Mezi lokality, jejichž urbanistický rozvoj chce město Brno řešit komplexně pomocí mezinárodní soutěže, přibude i oblast „Špitálky“. Oblast se nachází na území městské části Brno-střed a je vymezená ulicemi Koliště, Cejl, Špitálka a na jihu železniční tratí. Lokalita v sobě skrývá značný rozvojový potenciál, a to díky své poloze blízko centra města a současnému způsobu využití. Momentálně se zde nachází převážně sklady a výrobní prostory. „Bude se jednat o ideovou soutěž, jejíž návrhy nám budou sloužit k prověření možností využití daného území. Na základě toho se pak můžeme kvalifikovaně rozhodnout, jakým způsobem bude chtít město oblast Špitálky dále rozvíjet,“ uvedl náměstek primátora pro oblast Smart City Jaroslav Kacer.

Vítězný soutěžní návrh bude sloužit pro zadání územní studie řešeného území, která bude následně použita pro změnu Územního plánu města Brna.

Záměr vyhlásit urbanistickou soutěž je jedním z kroků z již dříve schváleného postupu při využití západní části areálu Tepláren Brno, a. s. – Špitálka pro zpracování investičního plánu v projektu RUGGEDISED. Město v rámci tohoto projektu spolupracuje s Teplárnami Brno, a. s., na možnosti vybudovat v západní části jejich areálu na Špitálce tzv. chytrou čtvrť.

„Město Brno je součástí prestižního evropského projektu RUGGEDISED. Budoucí výstavba chytré čtvrti v areálu Tepláren Brno, a. s., může být první etapou postupné modernizace celého území. I proto, že je soutěž součástí evropského projektu, jsme se rozhodli pro její mezinárodní dvojjazyčnou variantu, aby se mohla zapojit také prestižní architektonická studia ze zahraničí,“ doplnil náměstek Jaroslav Kacer.

V rámci přípravy urbanistické soutěže plánuje město několik setkání s majiteli pozemků i odbornou veřejností. První úvodní setkání s vlastníky pozemků je plánováno již na tento čtvrtek v budově společnosti Teplárny Brno, a. s.

Plzeňskou novostavbou za poslední tři roky se stal návrh bytového domu Sladová

[TV](#), Datum: 17.04.2018, Zdroj: ZAK TV, Strana: 3

redaktorka

Plzeňskou novostavbou za poslední tři roky se stal návrh bytového domu Sladová. Dům, který získal cenu Hanuše Zápala, vznikl v areálu Světovar na Slovanech. V soutěži současné architektury města o cenu bojovalo 18 nominovaných staveb. Všechny je teď ukazuje až do konce května výstava Na Terasách u Anglického nábřeží.

Územní plán dokončí město nejspíš příští rok [URL](#)

WEB, Datum: 16.04.2018, Zdroj: karlovarsky.denik.cz +1, Návštěvnost: 25 959

Obsahové duplicity: 10.04.2018 - Chebský deník

Karlovy Vary - Jde o jeden z nejdůležitějších dokumentů města, ovšem připravit jej je stejně obtížné jako domluva mezi opozicí a koalicí.

Ani po devíti letech tak Karlovy Vary územní plán nemají. To by se podle primátora Petra Kulhánka (KOA) mělo nyní změnit. „Územní plán bude hotový v roce 2019. Letos v létě by mělo být nařizeno veřejné projednání, ale samozřejmě záleží, kolik připomínek a námitek se sejde. Ty musí být řádně vypořádány a pak bude následovat schvalovací procedura samotného územního plánu.

Harmonogram, který je dnes aktualizovaný, hovoří zhruba v půli 2019,“ uvedl primátor. Na územním plánu až dosud pracovala pětičlenná pracovní skupina, která za čtyři roky z rozpočtu města vysála kolem čtyř milionů korun. Měsíční odměna pro jednoho z nich mohla činit až dvacet tisíc korun.

Nyní ale přípravu tohoto dokumentu převezme nově vzniklá Kancelář architektury města (KAM) pod vedením Petra Kroppa. A s tím jsou zastupitelé spokojeni.

Přestože podle primátora tato pracovní skupina svůj díl práce odvedla, opoziční zastupitelé měli a mají proti její práci výhrady. Kritizovali, že město nemá žádnou vizi, jak má fungovat. „Dělá to jen proto, že to má město od státu přikázáno. Skupinu nikdo nikam netlačí a nevede smysluplným směrem,“ kritizovala opozice její činnost. Teď se ale karta obrací, protože architektovi Kroppovi většina zastupitelů věří. Primátor Kulhánek zdůraznil, že město už při ustavení KAM avizovalo její hlavní pracovní činnosti, z nichž jedna z hlavních je oblast územního plánování.

„Práci pracovní skupiny pro přípravu územního plánu tak postupně během těchto dvou až tří měsíců přeneseme na KAM, která agendu převezme, a tím pádem bude moci pracovní skupina skončit,“ dodal primátor, který si nemyslí, že by práci na územním plánu blokovaly připomínky kraje.

Končící skupina

Skupina byla vytvořena na konci roku 2014 původně jako čtyřčlenná, a to ve složení Petr Bursík pověřený zastupitel města pro územní plán, Jaroslav Růžička, Vladimír Tůma, Libuše Dvořáková. Od července 2015 přibyl pátý člen Martin Frous. Skupina má zaniknout k 30. 6. 2018, to znamená po třech a půl letech činnosti.

Ilustrační foto. ČTĚTE TAKÉ:

Ředitelka stávkující školy obdrží zpět odebrané tisíce

Ostrava usiluje o stavbu koncertní haly. Vyhlásí architektonickou soutěž [URL](#)

WEB, Datum: 15.04.2018, Zdroj: ceskatelevize.cz, Návštěvnost: 16 501 845

Ostrava vyhlásí architektonickou soutěž na stavbu nové koncertní haly. Objekt by mohl stát okolo 1,5 miliardy korun. Město by chtělo vybudovat nejlepší koncertní sál v zemi, výjimečný nejen z architektonického, ale také z akustického hlediska, řekl primátor Tomáš Macura (ANO).

V posledních dvou letech se jedná o pátou architektonickou soutěž vyhlášenou městem. Koncertní hala by měla stát v blízkosti Domu kultury města Ostravy, který projde v dohledné době rekonstrukcí.

Podle něj bude specifikem soutěže právě nutnost sladit architekturu a akustiku. „Nechceme nadřazovat ani jednu z těchto dvou věcí té druhé,“ uvedl Macura. Podle něj v porotě zasednou i architekti ze zahraničí a další odborníci. Za první místo v soutěži je odměna milion korun.

Vznikne sál pro 1300 lidí

„Procesně bude soutěž hodně podobná soutěži na přestavbu městských jatek. Bude dvoukolová, kdy chceme přímo oslovit vybraná architektonická studia, celkem tři, které mám předjednaný, a potom umožnit účast i dalším, kteří splní podmínky soutěže. Z nich bychom vybrali další tři účastníky,“ vysvětlil Macura.

Mezi oslovenými a předjednanými studii jsou architekti, kteří už se podíleli na budování koncertních hal, například v Katovicích či Reykjavíku. Účastníci soutěže budou muset zaručit, že mají nasmlouvaného akustika se zkušeností s projektováním obdobných hal. Nová hala by měla mít kapacitu zhruba 1300 míst.

Město chce soutěž vyhlásit v červnu. Vítěz by mohl být znám na počátku příštího roku. Stavět by se mohlo začít v roce 2021 až 2022. V roce 2017 město zřídilo speciální fond, kde na stavbu haly dává peníze. Prozatím je v něm 100 milionů korun, počítá ale i s pomocí státu a kraje.

Nová koncertní místa zvažuje Praha i Brno

Také v Praze a Brně by v dohledné budoucnosti mohly vzniknout nové koncertní haly. V hlavním městě se uvažuje o nové budově pro filharmonii, která by mohla stát v Praze 7 u stanice metra C Vltavská. Metropole zvažuje výstavbu mimo jiné proto, že kapacita stávajících koncertních sálů je nízká.

Praha disponuje třemi většími objekty vhodnými pro produkci klasické hudby, a to Rudolfinem, Obecním domem a Kongresovým centrem Praha. Žádná z budov ale podle dokumentu nedisponuje potřebným počtem míst. Stavba filharmonie by měla kromě prostoru u metra pomoci zlepšit situaci i v souvislosti s kultivací severojižní magistrály a celého předpolí Hlávkova mostu.

Výstavba moderního koncertního sálu je v Brně naopak téměř na spadnutí. Na akustice a vzhledu nového koncertního sálu v Brně začíná pracovat mezinárodní tým kolem společnosti Nagata. Představitelé města a firmy Brněnské komunikace podepsali ve vile Tugendhat s projekční společností smlouvu. Mezinárodní tým projektoval například koncertní sál Walta Disneyho v Los Angeles nebo Labskou filharmonii v Hamburku. Vedení města by rádo sál otevřelo v roce 2021.

Sál má vzniknout mezi Veselou a Besední ulicí v centru Brna. Město tam nyní buduje jako první etapu stavby podzemní garáže. Letos budou hotové. Prvním úkolem projektantů je proto vymyslet napojení nadzemní části na garáže.

O podobě měst rozhodují vždy politici, říká městský architekt [URL](#)

WEB, Datum: 14.04.2018, Zdroj: jihlavsky.denik.cz +5, Návštěvnost: 60 307

Obsahové duplicity: 14.04.2018 - Havlíčkobrodský deník, havlickobrodsky.denik.cz [URL](#), pelhrimovsky.denik.cz [URL](#), zdarsky.denik.cz [URL](#), trebicky.denik.cz [URL](#)

Třebíč – Jaroslav Hulín je trebičský rodák, ovšem žije v Praze a má zkušenost s prací pro britské architektonické studio.

V Třebíči na radnici si ho před rokem vybrali na post městského architekta, líbilo se jim právě to, že má k městu vztah, přesto si uchovává nadhled díky působení mimo region. Hulín jezdí do Třebíče jednou týdně, zabývá se drobnější běžnou agendou, ale taky výhledem do budoucna. „Třebíči by slušela peší zóna,“ myslí si například.

dnes 16:11

SDÍLEJ:

Kliknutím zvětšíte

Ing. arch. Jaroslav Hulín, městský architekt v Třebíči. Foto: Deník / Jakubcová Hana

Do Třebíče jezdíte z Prahy pracovat jednou týdně. Všiml jste si v poslední době z pohledu architekta něčeho zajímavého na Vysočině, co vás nadchlo nebo donutilo se zamyslet?

Teď jsem jel z hor po I/38 od Čáslavi. Kolín i Čáslav mají obchvat. Havlíčkův Brod obchvat ale stále nemá, Jihlava – krajské město – ho má pouze částečný. Pak jsem to vzal přes Brtnici, ta ho taky nemá. Stejně tak Třebíč. A potřebují je jako sůl. To je běh na dlouhou trať, snad se to někdy vyřeší.

Co dalšího jste zaregistroval?

Obecně vzato – mně se líbí, když se lidi starají o historické dědictví, aniž by museli. Je řada staveb bez památkové ochrany. V Třebíči jde například o prvorepublikové vily na Gorazdově náměstí, několik je velmi pěkně udržovaných, opravených, respektujících ducha stavby. Když by si majitelé chtěli dát plastová okna, mohli by, stejně tak výraznou fasádu. Ale oni to neudělali. Za první republiky si vily nestavěli žádní hlupáci. Budovali s kulturním přesahem. Podobný pocit mám z Brtnice, a proto se cítím až hloupě, že jim musím autem projíždět skrz krásné centrum.

Městečko Brtnice ovšem leží v tak složitém terénu, že stavba obchvatu by kraj, kterému průtah patří, vyšla na obrovské peníze a nevyplatila by se, nemyslíte?

Najdu vám spoustu příkladů z Rakouska či Německa, kde i malá města mají obchvaty. A koneckonců nedaleko Třebíče se narovnávala silnice směr Velké Meziříčí. Máte pravdu, Brtnice je v kotlině, ovšem to záleží na

prioritách politického vedení kraje.

Jak jako architekt vnímáte roli kraje coby iniciátora řady staveb, které svým vzhledem ovlivňují veřejný prostor? Přece jen se z krajských peněz staví kdeco...

Komora architektů dělala statistiku soutěží od revoluce, kraje jsou tady deset, patnáct let. A bylo vidět, že zadavatelem jsou menší města třeba typu Písek, Litomyšl. Většinou jsou to města, obce, ale nikdy to není kraj. Přitom ano, staví spoustu staveb. Například v Třebíči se nijak zvlášť architektonicky nepovedl Podklášterský most, nenadchla mě nová tělocvična v Borovině a teď se chystá zateplení tělocvičny v Otmarově ulici, kde projektant odmítl mé námitky s tím, že má zkrátka své zadání od kraje.

ČTĚTE TAKÉ:

VIDEO: Nadrcenou suť z paneláku prozkoumá laboratoř

Ta tělocvična je stavba z doby konce socialismu, pokud se nemýlím...

Ano. A vydařená, je nejpovedenější věc v Třebíči z těch, které se projektovaly ještě na konci 80. let. Z mého pohledu by se její zateplení mělo řešit komplexněji a měl by se respektovat ráz prosklené fasády. Ale kraj to prostě zadal po svém. Dále se v Třebíči staví nový pavilon průmyslovky za 100 milionů korun, ale že by na to byla architektonická soutěž, o tom nevím.

Nemůže to být i tím, že soutěže v Česku občas ztroskotají na průtazích, námitkách? Příkladem je sousední Velké Meziříčí a jeho městská soutěž na opravu centra. To kraj prostě sežene dotace, udělá klasické „výběrko“ a snaží se rychlými kroky o realizaci stavby v rámci dotačních podmínek...

Něco tak je, něco ne. Jsou různé nástroje. Znáte se s nějakým projektantem, tak mu to zadáte, protože víte, že to nějak uspokojivě dopadne. Co se ale vůbec neřeší nebo málo, je následná ekonomika provozu staveb. Něco se rychle naprojektuje za balík dotačních peněz, prostaví se dotace a pak se majiteli budovy starej. Na stavbu kolem 100 milionů typu školy se v sousedním Rakousku téměř sto procentně dělá architektonická soutěž. Jasně, když je blbě udělané zadání, může vzniknout paskvil. Ale zase - soutěž dá možnost vyhrát mladému týmu, klidně regionálnímu, který na základě tohoto úspěchu a zkušenosti může vyrůst a přerůst region. A pak projektovat jinde. A když to řeknu zjednodušeně – přitáhnout bohatství zpátky domů. Pokud se tady nikdo vyrůst nenechá, tak ti lepší půjdou jinam a ti horší nikdo mimo region chtít nebude.

Někde vám kladli otázku, jak vnímáte navrženou trasu obchvatu Třebíče, který připravuje stát ve spolupráci s městem na silnici I/23. Vaše odpověď ale nebyla jasná, zdá se mi, že jste coby městský architekt z odpovědi šalamounky vyklíčkoval, abyste si nenašval zaměstnavatele. Trasa má velké odpůrce, vyčítají jí, že jde příliš blízko zastavěné zóně, dostala přezdívkou průchvat. Jaký je tedy váš názor na navržené řešení?

Klidně řeknu svůj názor. Postavila-li by se varianta dále od města, nic moc by nevyřešila, řidiči zvolí starou trasu, protože si nebudou chtít zajíždět. Největší boje se svádějí o část směr Borovina. Jenže největší koncentrace obyvatel je na opačné straně města, na Hájku a Nových Dvorech, kde žije polovina Třebíčáků. Do práce, nakoupit a podobně se tlačí na protější stranu Třebíče směr průmyslová zóna, Dukovany, Stop Shop. V této části obchvatu bude ležet hlavní těžiště odvedení dopravy z města.

ČTĚTE TAKÉ:

OBRÁZEM: Jak jsme žili v Náměstí nad Oslavou

Až se díky obchvatu uleví centru, myslím období za deset let, co se může změnit?

Hodně. Bavme se o Komenského náměstí, o prostoru autobusového nádraží, se kterým si místní dlouhodobě nevědí rady, ale taky o typu vozidel, kterých bude čím dál víc na elektřinu. Ano, už nebudou produkovat tolik škodlivin a hluku, ovšem prvek nebezpečí v nich zůstane. Popíšu vám horkou novinku, o které se teď na radnici bavíme a kterou bych chtěl letos prověřit.

To mě zajímá, povídejte.

Jde o přičlenění autobusáku k centru města, které je dnes oddělené bariérou nedávno opravené čtyřproudé silnice na Komenského náměstí, která vede od Podklášterského postu k úřadu práce. Mluvím o té s řetízky uprostřed. Mohla by se stát součástí pěší zóny, kam by měly povolený vjezd maximálně městské autobusy. Na Podklášterský most by se od Boroviny jezdilo přes současné parkoviště, které vzniklo z jednoho nástupiště autobusového nádraží. A dále mezi budovou výpravní haly nádraží a sousedními nemovitostmi, kde je teď nenápadná ulice. Naopak Stařečka by se mohla zklidnit. Zjednodušila by se tak i velmi složitá křižovatka při výjezdu z Karlova náměstí Jihlavskou bránou.

Už slyším reakce řidičů, jde o hodně inovativní přístup, nemyslíte?

Mimochodem Třebíč je čtvrté největší město v republice bez pěší zóny. Řadíme se do skupiny měst jako Most, Karviná a Chomutov, což nám moc nelichotí. Zmíněná trojice vznikala nedávno, nemá tak historicky cenná centra jako Třebíč s památkami v UNESCO. Pokud by se obnovila obchodní funkce Billy u hlavní pošty a zůstal význam lávky přes řeku do Kočičiny směr Háje jako komunikační tah nejlidnatější části města, pak koridor pro pěší, táhnoucí se od Komenského náměstí, dává svou logiku. Protože i na Komenského náměstí jsou obchodní domy. Rozšířila by se funkce centra města, což se naposledy podařilo stavbou lávky do Židů, bylo to pro pohyb v rámci centra klíčové. Vytvořil by se přirozený pěší tah.

Blíží se architektonická soutěž na kašnu na Karlově náměstí. Má prý 16 stran zadávacích podmínek. Jaké jsou ty hlavní?

Soutěž nemá skoro žádné závazné podmínky, účastnit se může téměř každý. Kašna musí vhodně doplnit prostor náměstí po plánové rekonstrukci. Může to být jakýkoli vodní prvek. Kašna musí plnit funkci v létě i v zimě. V létě je to jasné, ale mimo sezónu bude na náměstí také existovat. Někde vodní prvek před mrazem chrání hromadou prken, to nemusí být nejhodnější. Odhadovaná investice je okolo 3,5 milionu korun. Doufám, že najdeme řešení, které bude dobře fungovat ve všech ohledech a které potvrdí, že má cenu vybírat na základě architektonických a výtvarných soutěží.

Když jsme spolu mluvili před rokem, to jste do své funkce nastupoval, narazili jsme na téma reklamního smogu, který je podle vás v Třebíči nevídaný a říkal jste, že to chcete změnit. Jak jste daleko?

Udělal jsem si přehled reklamy, které plochy patří městu – těch je mimochodem minimum a radnice tři velké cedule odstranila. Ale zbytek je v soukromých rukou. Z litery stavebního zákona neexistuje univerzální řešení. Vždy je to na politickém rozhodnutí vedení města. Třeba ve Znojmě přijali obecně závaznou vyhlášku o regulaci reklamy ve veřejném prostoru. A stejný přístup by zřejmě – a já to doporučuji – měli zvolit zastupitelé i v Třebíči.

ČTĚTE TAKÉ:

VIDEO: Z Náměště odstartoval raketoplán Discovery

Ing. arch. Jaroslav Hulín (37 let)

- narodil se v Třebíči, ve městě žil v letech 1981 až 1999
- vystudoval Fakultu architektury na ČVUT v Praze
- mezi své referenční stavby či projekty řadí mimo jiné pasivní dům v Hradci Králové, přestavbu „okálu“ v Praze či stavební úpravy obecního úřadu v Únětčích (v rámci kanceláře Pavlíček + Hulín architekti)
- byl členem týmu, který navrhoval britský pavilon pro výstavu Expo 2010 v Šanghaji
- od dubna loňského roku se stal městským architektem v Třebíči
- jeho koníčkem je nohejbal a nemovitosti

Autor: Hana Jakubcová

Nový územní plán města Neratovice – návrh územního plánu - uplatnění připomínek [URL](#)

WEB, Datum: 13.04.2018, Zdroj: neratovice.cz, Návštěvnost: 9 617

Městský úřad Neratovice, stavební odbor, jako úřad územního plánování a dle ustanovení stavebního zákona pořizovatel územního plánu (dále jen „ÚP“) informuje, že na základě schváleného zadání Zastupitelstvem města Neratovice dne 19. 12. 2016 byl vypracován návrh územního plánu. Zpracovatelem návrhu ÚP je firma HaskoningDHV Czech Republic, spol. s r. o., jejíž nabídka byla vyhodnocena jako nejvýhodnější v rámci zadané veřejné zakázky malého rozsahu.

Pořizovatel v souladu se stavebním zákonem doručí návrh ÚP a vyhodnocení vlivů návrhu ÚP na udržitelný rozvoj území veřejnou vyhláškou. Dnem doručení je 15. den vyvěšení veřejné vyhlášky. Do 30 dnů ode dne doručení může každý uplatnit u pořizovatele písemné připomínky. K později uplatněným připomínkám se nepřihlíží.

Návrh ÚP je vzhledem k jeho rozsahu zveřejněn na webových stránkách města Neratovice www.neratovice.cz. K nahlédnutí je v kanceláři stavebního odboru, č. dveří 401.

Za pořizovatele Ing. Markéta Čákorová, stavební odbor

Veřejná vyhláška - Návrh územ. plánu Neratovice [PDF, 110 kB]

Nový ÚP Neratovice [ZIP, 49,5 MB]

Vytvořeno / změněno: 12.3.2018 / 12.3.2018 / Zveřejnit od-do: 13.3.2018-27.4.2018 / Úřední deska od-do: 13.3.2018-27.4.2018

Ostrava chce nejlepší koncertní halu. Mohla by pojmout 1 300 posluchačů [URL](#)

[WEB](#), Datum: 12.04.2018, Zdroj: regiony.impuls.cz +1, Autor: Adolf Horsinka, Návštěvnost: 54 370

Obsahové duplicity: 12.04.2018 - Mladá fronta DNES

Koncertní haly, o kterou usiluje už desítky let, se Ostrava dočká do čtyř až pěti let. Její výstavba by měla stát asi 1,5 miliardy korun. Radní města už schválili záměr vypsát mezinárodní architektonicko-urbanistickou soutěž.

„Jde o pátou architektonickou soutěž za poslední dva roky a jednu z nejvýznamnějších v celé historii krajského města,“ říká ostravský primátor

Tomáš Macura.

Cílem je podle něj vybudovat nejlepší koncertní síň v Česku. „Chceme postavit výjimečnou stavbu nejen z hlediska architektonického, ale především se špičkovou akustikou,“ vysvětluje primátor.

Město zatím jmenovalo porotu, jejímiž členy jsou významní architekti. Společně budou cizelovat podmínky soutěže, kterou Ostrava vyhlásí v červnu. Soutěž bude kombinovaná se dvěma koly. Město přímo osloví tři renomovaná zahraniční architektonická studia, která už mají zkušenosti s projektováním koncertních sálů.

Zajímá vás dění v krajích?

Za cenu jednoho vydání získáte všechny regionální přílohy.

Půjde o americký tým Steven Holl Architects + Kropac Architects, polské Konior Studio a dánskou projekční kancelář Henning Larsen. A další tři soutěžící porota vybere ze studií, která se přihlásí sama. Podmínkou je, že musí mít odborníka na akustiku.

Moderní koncertní síň pro 1 300 posluchačů má vyrůst vedle současného Domu kultury města Ostravy, který zůstane zázemím pro Janáčkovu filharmonii, a spojit se s ním.

„Chceme projednat s památkáři možnost většího zásahu do původní stavby. Kulturní dům postavený v letech 1956 až 1961 v duchu moderního klasicismu je chráněnou památkou, ale již mnoho let má problém se smysluplným využitím a zapojením do současného kulturního života. Od celkové rekonstrukce budovy a spojení s novou koncertní halou si slibujeme jeho oživení,“ líčí primátor.

Miladu čeká soutěž studentů. Podle architektů i vedení měst je to absurdní [URL](#)

[WEB](#), Datum: 07.04.2018, Zdroj: teplicky.denik.cz +3, Autor: Zobrazit Další Fotografie, Návštěvnost: 46 040

Obsahové duplicity: 04.04.2018 - Ústecký deník, decinsky.denik.cz [URL](#), ustecky.denik.cz [URL](#)

Jezero Milada - Města už plánují, co udělají s pozemky okolo zatopeného dolu Milada.

Zatopení dolu Chabařovice stálo 8 miliard korun. Architektonická soutěž na budoucí využití Jezera Milada má být jen pro studenty a za 45 tisíc. To je podle České komory architektů (ČKA) absurdní. Státní podnik Palivový kombinát Ústí (PKÚ), který za rekultivaci lomové jámy stojí, ale říká, že všechno je jinak a komora nepochopila, co studentskou soutěží zamýšlí.

CHYBÍ TERMÍNY I ADRESA

„Nebráníme se předkolu studentské soutěže s korektními parametry. Ale na ni by měla navazovat standardní architektonická soutěž, a to i s ohledem na požadavky vládního dokumentu Politika architektury a stavební kultury,“ kritizuje Ondřej Beneš z ČKA.

Architektky zvedla ze židle stručná prezentace umístěná na webu kombinátu. Vyzývá studenty středních a vysokých škol k tvorbě vlastních návrhů, co s územím okolo Milady udělat. Kromě výše finančního ocenění vítězů by tu ovšem zájemci další informace hledali marně. Chybí tu termíny i adresa, kam návrhy zaslat.

Jak vysvětlil ředitel PKÚ Petr Lenc, podmínky studentské soutěže podnik na stránky vloží postupně. „Po ukončení rekultivace budou dnešní studenti dávno dospělí. Měli by tedy mít právo říci, co by tu chtěli mít,“ říká ředitel. Vítězné návrhy pak podnik předá architektonickému studiu či ateliéru, který vyhraje skutečnou

architektonickou soutěž. Tu podnik vyhlásí koncem roku.

Zima u jezera Milada.

„Studentské návrhy by měly posloužit jako určité podněty, něco, čím by bylo dobré se zabírat. Nic jiného v tom není. Byli bychom neradi, kdyby to rozpoutalo hysterii,“ doufá Lenc.

VŮBEC O TOM NEVÍME

Města a obce, která převezmou pozemky okolo zrekultivované těžební jámy, vyhlášení studentské soutěže překvapilo.

„Vůbec o tom nevíme. Každá obec i město měly vybrat území a naplánovat, k čemu ho budou využívat. Stát by pak měl odepsat chráněné ložisko uhlí. Máme u jezera nevelký pozemek, kde bychom chtěli parkoviště, zázemí pro cyklisty, občerstvení. Nevím, co si o vyhlášení studentské soutěže mám myslet,“ řekla starostka Trmic Jana Oubrechtová.

Stejně překvapeně reagovala primátorka Ústí Věra Nechybová. „O soutěži pro studenty nevím. Pro nás je nejdůležitější zmenšení ložiskového území a poté dotáhnout do konce výstavbu inženýrských sítí, tedy elektřinu, vodu, plyn, kanalizaci. Vláda schválila prodloužení termínu majetkoprávního vypořádání, což nám dává čas na dokončení projektů,“ prohlásila Nechybová.

Otužilci z Trmic oslavili jubileum v jezeře Milada.

O studentské soutěži naopak slyšel ústecký zastupitel Martin Hausenblas. „Soutěž idejí ještě nikomu neublížila. Dokud ale nevyhlásíme mezinárodní krajinářskou a architektonickou soutěž, tak se nikam nepohneme,“ řekl Hausenblas.

Podobně hovořil i Ondřej Beneš z ČKA, který zároveň pro Děčín vykonává funkci městského architekta. „Městští architekti pracují samostatně. Nebylo by od věci, kdyby začali navzájem spolupracovat. Určitě by stálo za to, kdyby vznikl institut krajského architekta. Ten by mohl řešit i Jezero Milada,“ dodal.

Převedení pozemků na města Trmice, Ústí nad Labem a Chabařovice i otázku ložiska uhlí by měla vláda vyřešit do léta. Usnesla se na tom už loni v červenci. Mezitím bude PKÚ zkvalitňovat silnice, potrubí a mola u Milady. Obyvatelé Ústí si stěžují na nepořádek v parcích.

Architekt: Vary mají potenciál být přívětivým městem pro život i hosty [URL](#)

WEB, Datum: 07.04.2018, Zdroj: regiony.impuls.cz, Návštěvnost: 54 370

Když v roce 1983 opouštěl Petr Kropp Československo, nevěděl, zda bude mít někdy šanci vrátit se zpátky. Po sedmi letech se ale otevřely hranice, a tak mohl Česko navštěvovat pravidelně. Jeho novým domovem se mezitím stalo Německo a nakonec Holandsko. Kruh teď ale zase uzavírají Karlovy Vary.

Právě v nich se stal Petr Kropp ředitelem nové Kanceláře architekta města. Dohlížet tady bude na urbanismus či třeba architektonickou kvalitu staveb.

„Mám to štěstí, že Holandsko úplně neopouštím. Dostal jsem k němu ještě Karlovy Vary. Vše se navzájem doplňuje a tato situace mi de facto rozšířila působnost,“ říká.

Karlovy Vary jste dobře poznal už na přelomu 70. a 80. let, kdy jste v nich studoval průmyslovou školu. Jak na vás tehdy město působilo?

Z pohledu patnáctiletého kluka, který neměl ponětí o architektuře a urbanismu, to bylo velice živé město. Jako student jsem bydlel vlastně v prominentní ulici, a to v Zahradní, kde jsme měli internáty. Tehdy se ještě bydlelo i v lázeňské čtvrti, kde jsem měl mnoho spolužáků a kamarádů, pohybovali jsme se i druhým směrem, protože škola stojí v Rybářích. Město jsem vnímal jako jeden celek, dnes je to jinak.

Jak se změnilo?

Dnes vidím Karlovy Vary jako velmi fragmentované město.

Petr Kropp

Narodil se v Sokolově, vystudoval Střední průmyslovou školu keramickou Karlovy Vary, obor pozemní stavby. Poté začal studovat stejný obor na ČVUT, v prosinci 1983 se vystěhoval do SRN. V Dortmundu absolvoval studium architektury na tamní vysoké škole a univerzitě, stal se diplomovaným inženýrem.

Od roku 1990 byl zaměstnán v architektonickém ateliéru Benthem Crouwel Architects. Je podepsaný například pod administrativní budovou Wagon Lits a Hotel Ibis v Amsterdamu, revitalizací území pro rezidenční a kulturní

využití Masterplan Thomas de Beer v jihoholandském Tilburgu, rekonstrukcí a dostavbou památkově chráněného městského paláce pro výzkumný institut válečných dějin v Amsterdamu, novostavbami administrativních budov v Rotterdamu, revitalizacemi veřejných prostor a dalšími.

V září loňského roku se přihlásil do výběrového řízení na pozici ředitele Kanceláře architektury města, které vyhrál. Do funkce nastoupil 1. března.

Kancelář architekta města je novou příspěvkovou organizací Karlových Varů.

Zabývat se bude urbanismem, územním plánováním, péčí o veřejný prostor, architektonickou kvalitou staveb či třeba komunikací s lidmi i investory ve věcech týkajících se urbanisticko-architektonického rozvoje krajského města.

Čím je to způsobené?

Lázeňskou část vnímám jako místo, kde se nebydlí. Jsou to lázně, turistická destinace, ale chybí tam běžný městský život. Když jsem procházel touto částí, překvapilo mě, kolik tam bylo lidí. Většinou to ale byli ti, o kterých víte, že pozítří už budou zase pryč – tedy turisté. V době mých studií to byli lázeňští hosté, kteří se sem jezdili léčit minimálně na tři nebo čtyři týdny. Člověk je tu kolikrát potkával i opakovaně. Ty tváře k městu také patřily. Máte nějaký nápad, jak opět propojit část města?

To je jeden z mých prvořadých úkolů. Nejprve musím prostudovat a vyhodnotit situaci, pak vyvodím závěry. Nedělám si iluze, že je to otázka na rok. Vypracovat koncept, jak dostat obyvatele zpět do města, je dlouhodobý záměr a smysl naší kanceláře.

V případě lázeňské části Karlových Varů se na přelomu roku hodně diskutovalo o Vřídelní kolonádě, tedy jejím zbourání a nahrazení litinovou replikou z konce 19. století. Myslíte, že je to správná cesta?

O iniciativě jsem slyšel, ale ty důvody znám zatím pouze povrchně. V principu si však myslím, že žijeme v době, která je velice odlišná od té, kdy litinová kolonáda vznikla. Myslím si, že bychom měli hledat obraz, materiál a způsob, které jsou příznačné pro soudobou situaci.

Kancelář má připravit architektonickou soutěž na novou kolonádu. Jak dlouho to bude trvat?

Vypsání soutěže je otázka půl roku, věc je ale komplikovanější. Pro její úspěch je velice důležité zadání a jeho vypracování musí být v této situaci velmi důsledné. Jinak by soutěž nesplnila daný úmysl. Myslím, že ukáže až čas, jak dlouho bude vypracování zadání trvat. Kancelář architekta města nemůže hledat řešení pouze pro jednotlivý objekt, ale pro celé jeho širší okolí. Lázeňská čtvrť je relativně stabilizované území a zadání musí řešit nejen stavbu na povrchu, ale i jeho podzemní část, sousední takzvaný kamenolom a také území na druhé straně řeky. Aspektů je hodně, proto je třeba dlouhodobá příprava.

Další pamětihodností z lázeňské části je státní hotel Thermal, který čeká rekonstrukce. O co byste se v případě jeho opravy přimlouval?

Město sice není vlastníkem Thermalu, ale myslím, že je to pro něj vedle Vřídelní kolonády velice významná stavba. Přestože vznikla v době, na kterou se možná dnes díváme trochu skrz prsty, Thermal a i Vřídelní kolonáda jsou ukázkou velice kvalitní architektury své doby. Je škoda, že právě špatnými rozhodnutími o využití Thermalu se jeho architektura znehodnotila. Z urbanistického pohledu není jeho prostranství dobře funkční, nefunguje celá parkovací zóna a tak dále. Thermal jako komplex s bazénem má velký potenciál, aby byl zase přínosem pro město, jako jsem to vnímal v 70. letech. Myslím, že je důležité, aby město se státem našly v jeho případě shodu.

Autory Thermalu jsou manželé Machoninovi. Od jejich vnučky Marie Kordovské vím, že opravy s paní architektkou Machoninovou nikdo nekonzultoval. Je to podle vás velká chyba?

Ano. A myslím si, že máme velké štěstí, že se paní architektky Machoninové můžeme stále zeptat. Možná bude i můj úkol, abych s ní navázal kontakt. Velice by mě zajímalo, proč jsou některé její záměry takové, jaké jsou a jakým způsobem se dnes na návrh dívá. Ze svého odborného pohledu se mohu pouze domnívat, neznám ale detaily.

Jedním z velkých připravovaných děl poslední doby je v Karlových Varech integrovaný dopravní terminál ve Varšavské ulici. Co jeho studii říkáte?

Zatím jsem se s ní seznámil velice povrchně, ale myslím, že dokazuje, že dopravní terminál v této části města má svoje úskalí. Čeká nás úkol, abychom vyřešili koncepci dopravy v Karlových Varech a k tomu je zapotřebí plán udržitelné městské mobility a dopravní generel. Má naznačit cestu, jakým způsobem řešit veřejnou i

soukromou dopravu, tedy autobusy, auta, ale i třeba strukturu parkování. Karlovy Vary mají jednu obrovskou výhodu. Jsou městem krátkých vzdáleností a jsem překvapen, kolik se tady používá aut. Domnívám se, že jde o důsledek trendu 90. let, tedy že se bydlí spíše v okolí města a je otázka, jestli najdeme řešení. Nemyslím, že bychom měli auta zcela vyhnat z města, ale omezit je a podporovat hlavně veřejnou dopravu, její kvalitu a komfort. Pak je i další otázka, zda by terminál nemohl být podstatně menší a třeba i na jiném místě.

Teď se bavíme o obchodně správním centru města. Jak se k tomuto území chovat, existuje nějaký trend?

I v zahraničí vnímám trend nedělat obchodní, bytové a kulturní enklávy, ale funkce mísit. Proto si myslím, že obchodně správním centrem je i trochu mylný výraz, spíš by se mělo říkat centrum města, kde nejsou jen úřady, ale i se tam bydlí, nakupuje, kde je kultura, nějaké volnočasové aktivity. Velkou roli samozřejmě hrají veřejné prostory. Ulice není jen silnice, ale i prostor, který lze atraktivně využívat.

Obyvatelé Karlových Varů z řad architektů či stavařů v minulosti město kritizovali, že nemá vizi. Vy ji chcete přinést, je právě toto ona vize?

Je to jedna z částí. Vnímám ji spíš v tom střednědobém či dlouhodobém výhledu, je to 20 až 25 let. V té vizi není jen prostorové řešení, ale vůbec koncept města strategického rozvoje, tedy čím chtějí Karlovy Vary být. Zda pouze lázeňským městem, anebo také správním městem celého kraje, k čemuž je potřeba více funkcí. Myslím si, že mají potenciál být přívětivým městem pro život i návštěvníky.

Zajímá vás dění v krajích?

Za cenu jednoho vydání získáte všechny regionální přílohy.

Zvláštností Karlových Varů je, že jde o lázně a ještě krajské město. Je i tohle oblast, na které by měly zapracovat, tedy být více krajským městem?

Určitě. Měly by v obrazu města hrát i roli správním centra kraje a musím říct, že jsem byl nemile překvapen, když jsem zjistil, že krajské instituce jsou naprosto mimo centrum. Všechny by měly být v něm a o to bychom se měli do budoucna pokusit.

Už jste zmínil jednu výhodu, že se jedná o město krátkých vzdáleností. Jaké jsou další výhody a naopak jaké nevýhody vidíte?

Výhodu vidím ještě v jedné důležité věci, a to je bezpečnost. V dnešní situaci hraje velkou roli, je to jedna ze základních potřeb člověka a tady ji nachází. Další velkou výhodou je i rostlá struktura, která se po staletí nějakým způsobem vyvinula a vyzařuje hodnoty, na kterých se dá dál stavět. Fantastickou věcí je také propojení přírodních hodnot s městskou infrastrukturou. Nevýhodou je hlavně neupravenost, někdy i skoro zaprášenost, která by stála za to oprášit.

S čím to souvisí?

Vnímám zde určitý pesimismus. V Holandsku je to naopak optimismus. Myslím, že je to důsledek toho, že Holanďané žijí kvůli nadmořské výšce pořád v uvozovkách pod vodou. Kdyby jim chyběl optimismus, že se vodě ubrání, ta země by už dávno neexistovala. V Karlových Varech je taková určitá poškrábaná identita.

Brusel promění bývalou továrnu Citroën na centrum kultury a architektury [URL](#)

WEB, Datum: 11.04.2018, Zdroj: designmagazin.cz, Autor: Ondřej Krynek, Návštěvnost: 37 414

Belgie se bude moci brzy pochlubit příkladným vzorem zacházení s industriálním dědictvím. Nedaleko samého centra města stojí od 30. let továrna na vozy značky Citroën. Dnes chátrající funkcionalistická budova bude přestavěna na kulturní centrum podle návrhu ateliéru EM2N, který vyhrál v mezinárodní architektonické soutěži.

Ve 30. letech koupil André Citroën nemalý pozemek na Place de l'Yser. Ideální místo pro jeho novou továrnu na se nacházelo nedaleko centra na rušné křižovatce. Belgičtí architekti Alexis Dumont a Marcel Van Goethem mu navrhli obrovský komplex z užitnou plochou 16 500 metrů čtverečních. Budova ze skla, oceli a betonu byla svěží, průhledná, flexibilní a nepodobala se žádné dosud známé tovární budově.